

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาบทบาทของครูในการป้องกันการใช้อาเมเฟตามีน ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา จังหวัดเชียงใหม่ โดยกลุ่มตัวอย่างเป็นครูในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา จังหวัดเชียงใหม่ และครูในโรงเรียนนำร่องโครงการโรงเรียนสีขาว จังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 551 คน และได้คัดเลือกแบบสอบถามที่สมบูรณ์นำมาวิเคราะห์ จำนวน 485 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 88.02 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลได้นำเสนอในรูปแบบของตารางประกอบคำบรรยาย ตามลำดับดังนี้

ตอนที่ 1 โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา จังหวัดเชียงใหม่

- 1.1 ข้อมูลส่วนบุคคลของครู
- 1.2 บทบาทของครูด้านการให้การศึกษาและเผยแพร่ความรู้
- 1.3 บทบาทของครูด้านการพัฒนาสภาพแวดล้อมและกิจกรรมทางเลือก
- 1.4 บทบาทของครูด้านการพัฒนาการบริหารและการจัดการ
- 1.5 บทบาทของครูด้านการพัฒนาบุคลากร
- 1.6 บทบาทของครูด้านรณรงค์ป้องกันสารเสพติด

ตอนที่ 2 โรงเรียนนำร่องโครงการโรงเรียนสีขาว

- 2.1 ข้อมูลส่วนบุคคลของครู
- 2.2 บทบาทของครูด้านการให้การศึกษาและเผยแพร่ความรู้
- 2.3 บทบาทของครูด้านการพัฒนาสภาพแวดล้อมและกิจกรรมทางเลือก
- 2.4 บทบาทของครูด้านการพัฒนาการบริหารและการจัดการ
- 2.5 บทบาทของครูด้านการพัฒนาบุคลากร
- 2.6 บทบาทของครูด้านการรณรงค์ป้องกันสารเสพติด

ตอนที่ 3 เปรียบเทียบบทบาทของครูในการป้องกันการใช้อาเมเฟตามีนในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา จังหวัดเชียงใหม่ และโรงเรียนนำร่องโครงการโรงเรียนสีขาว จังหวัดเชียงใหม่

ตอนที่ 4 ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ครู

ตอนที่ 5 ข้อมูลจากการสัมภาษณ์นักเรียน

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา จังหวัด
เชียงใหม่

1.1 ข้อมูลส่วนบุคคล

ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วย เพศ อายุ วุฒิการศึกษาที่ตั้ง
ของครอบครัว ระยะเวลาในการปฏิบัติราชการ ประสบการณ์การสอนในโรงเรียน หน้าที่ในการปฏิบัติ
งานและ จำนวนครั้งที่ได้เข้ารับการอบรมเกี่ยวกับการดำเนินงานป้องกันและแก้ไขปัญหาสารเสพติด
ในสถานศึกษา ดังปรากฏในตาราง 3

ตารางที่ 3 จำนวนและร้อยละของข้อมูลส่วนบุคคลของครูในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา
จังหวัดเชียงใหม่

ข้อมูลส่วนบุคคล	จำนวน	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	87	28.62
หญิง	217	71.38
อายุ		
20 – 29 ปี	24	7.89
30 – 39 ปี	57	18.75
40 – 49 ปี	185	60.86
50 ปี ขึ้นไป	38	12.50
วุฒิการศึกษา		
ต่ำกว่าปริญญาตรี	16	5.26
ปริญญาตรี	269	88.49
สูงกว่าปริญญาตรี	19	6.25

ตาราง 3 (ต่อ)

ข้อมูลส่วนบุคคล	จำนวน	ร้อยละ
สถานที่ตั้งของครอบครัว		
อยู่ในอำเภอเดียวกับที่ตั้งของโรงเรียน	150	49.34
อยู่ต่างอำเภอกับที่ตั้งของโรงเรียน	125	41.12
อยู่ต่างจังหวัดกับที่ตั้งของโรงเรียน	29	9.54
จำนวนปีที่รับราชการ		
1 – 5 ปี	26	8.55
6 – 10 ปี	22	7.24
11 – 15 ปี	28	9.21
15 ปี ขึ้นไป	228	75.00
ประสบการณ์การสอนในโรงเรียน		
1 - 5 ปี	88	28.95
6 – 10 ปี	61	20.06
11 – 15 ปี	29	9.54
15 ปี ขึ้นไป	126	41.45
ตำแหน่งปัจจุบัน		
ผู้บริหารโรงเรียน	13	4.27
ครูผู้สอนรายวิชา	94	30.92
ครูแนะแนว	38	12.50
ครูประจำชั้น	127	41.78
ครูอนามัยโรงเรียน	29	9.54
อื่น ๆ (ครูธุรการ, ครูช่วยสอน)	3	0.99

ตารางที่ 3 (ต่อ)

ข้อมูลส่วนบุคคล	จำนวน	ร้อยละ
เข้ารับการอบรมเกี่ยวกับการดำเนินงานป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในสถานศึกษา		
ไม่เคยได้รับการอบรม	165	54.28
เคย 1 – 2 ครั้ง	118	38.81
เคย 3 – 5 ครั้ง	18	5.92
เคยมากกว่า 5 ครั้ง	3	0.99

จากตาราง 3 ข้อมูลส่วนบุคคลของครูในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา จังหวัดเชียงใหม่ เป็นเพศหญิง ร้อยละ 71.38 มีอายุอยู่ระหว่าง 40 – 49 ปี ร้อยละ 60.06 วุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรีร้อยละ 88.49 มีสถานที่ตั้งของครอบครัวอยู่ในอำเภอเดียวกับที่ตั้ง ของโรงเรียนร้อยละ 49.34 รับราชการมาแล้วมากกว่า 15 ปี ร้อยละ 75.00 มีประสบการณ์การสอน ในโรงเรียนมากกว่า 15 ปี ร้อยละ 41.45 ตำแหน่งปัจจุบันเป็นครูประจำชั้น ร้อยละ 41.78 และไม่เคย ได้เข้ารับการอบรมเกี่ยวกับการดำเนินงานป้องกัน และแก้ไขปัญหายาเสพติดในสถานศึกษา ร้อยละ 54.28

1.2 บทบาทของครูในการป้องกันการใช้สารแอมเฟตามีนในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา จังหวัดเชียงใหม่

การศึกษารoles of teachers in preventing the use of amphetamine in secondary schools in Chiang Mai province in 5 aspects is the role of teaching and disseminating knowledge, developing character, attitude and behavior, managing and controlling, developing individuality and potential, and preventing drug abuse. This is shown in Table 4-8.

ตาราง 4 จำนวนและร้อยละของบทบาทด้านการให้การศึกษาและเผยแพร่ความรู้ของครูในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา จังหวัดเชียงใหม่

ข้อความ	ปฏิบัติทุก ครั้ง จำนวน (ร้อยละ)	ปฏิบัติบ่อย ครั้ง จำนวน (ร้อยละ)	ปฏิบัตินาน ๆ ครั้ง จำนวน (ร้อยละ)	ไม่เคย ปฏิบัติ จำนวน (ร้อยละ)
1. สอดแทรกความรู้ และ วิธีการป้องกันการใช้ สารแอมเฟตามีนใน การเรียนการสอน รายวิชาต่าง ๆ	36 (11.84)	169 (55.59)	85 (27.96)	14 (4.61)
2. จัดทำเอกสาร แผ่นพับ เกี่ยวกับพิษภัยและ การป้องกันสาร แอมเฟตามีนไว้อย่าง พอเพียงเพื่อประชา- สัมพันธ์แจกครู นัก เรียน ผู้ปกครอง	10 (3.29)	37 (12.17)	101 (33.22)	156 (51.32)

ตาราง 4 (ต่อ)

ข้อความ	ปฏิบัติทุก ครั้ง จำนวน (ร้อยละ)	ปฏิบัติบ่อย ครั้ง จำนวน (ร้อยละ)	ปฏิบัตินาน ๆ ครั้ง จำนวน (ร้อยละ)	ไม่เคย ปฏิบัติ จำนวน (ร้อยละ)
3. จัดทำป้ายประกาศ ป้ายนิเทศเกี่ยวกับ ข่าวสาร พิษภัยและ การป้องกันการใช้สาร - แอมเฟตามีนตาม ปฏิทินการปฏิบัติงาน ของโรงเรียน	24 (7.89)	127 (41.78)	116 (38.16)	37 (12.17)
4. จัดหาหนังสือและ เอกสารประกอบการ ค้นคว้าเกี่ยวกับสาร- แอมเฟตามีนให้ พอเพียงกับความ ต้องการและมีคุณ ภาพ	15 (4.93)	92 (30.26)	148 (48.69)	49 (16.12)
5. จัดหาวิทยากรทั้งภายใน และภายนอก โรงเรียนมาให้ความรู้ แก่นักเรียนเกี่ยวกับ พิษภัยและการป้องกัน การใช้สารแอมเฟตา มินอย่างต่อเนื่อง	10 (3.29)	53 (17.43)	146 (48.03)	95 (31.25)

ตาราง 4 (ต่อ)

ข้อความ	ปฏิบัติทุก ครั้ง จำนวน (ร้อยละ)	ปฏิบัติบ่อย ครั้ง จำนวน (ร้อยละ)	ปฏิบัตินาน ๆ ครั้ง จำนวน (ร้อยละ)	ไม่เคย ปฏิบัติ จำนวน (ร้อยละ)
6. จัดเสียงตามสายและให้ความรู้หน้าเสาธงแก่นักเรียนเกี่ยวกับพิษภัยและการป้องกันการใช้สารแอมเฟตามีน	22 (7.24)	120 (39.47)	115 (37.83)	47 (15.46)

จากตาราง 4 แสดงถึงบทบาทด้านการให้การศึกษาและเผยแพร่ความรู้ของครูในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา จังหวัดเชียงใหม่ พบว่าบทบาทที่มีการปฏิบัติบ่อยครั้ง คือ มีการสอดแทรกความรู้และวิธีการป้องกันการใช้สารแอมเฟตามีนในการเรียนการสอนรายวิชาต่าง ๆ ร้อยละ 55.59 มีการจัดทำป้ายประกาศ ป้ายนิเทศเกี่ยวกับข่าวสารพิษภัยและการป้องกันการใช้สารแอมเฟตามีนตามปฏิทินการปฏิบัติงานของโรงเรียน ร้อยละ 41.78 และมีการจัดเสียงตามสายและให้ความรู้หน้าเสาธงแก่นักเรียน เกี่ยวกับพิษภัยและการป้องกันการใช้สารแอมเฟตามีน ร้อยละ 39.47 และบทบาทที่มีการปฏิบัตินาน ๆ ครั้ง คือมีการ จัดหาหนังสือและเอกสารประกอบการค้นคว้าเกี่ยวกับสารแอมเฟตามีนให้พอเพียงกับความต้องการและมีคุณภาพ ร้อยละ 48.69 มีการจัดหาวิทยากร ทั้งภายในและภายนอกโรงเรียนมาให้ความรู้แก่นักเรียนเกี่ยวกับพิษภัยและการป้องกันการใช้สารแอมเฟตามีนอย่างต่อเนื่อง ร้อยละ 48.03 และครูส่วนใหญ่ไม่เคยจัดทำเอกสาร แผ่นพับ เกี่ยวกับพิษภัยและการป้องกันสารแอมเฟตามีนไว้อย่างพอเพียงเพื่อประชาสัมพันธ์แจกครู นักเรียน และผู้ปกครอง คิดเป็นร้อยละ 51.32

ตาราง 5 จำนวนและร้อยละของบทบาทด้านการพัฒนาสภาพแวดล้อมและกิจกรรมทางเลือกของครู
ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา จังหวัดเชียงใหม่

ข้อความ	ปฏิบัติทุก ครั้ง จำนวน (ร้อยละ)	ปฏิบัติบ่อย ครั้ง จำนวน (ร้อยละ)	ปฏิบัตินาน ๆ ครั้ง จำนวน (ร้อยละ)	ไม่เคย ปฏิบัติ จำนวน (ร้อยละ)
1. มีส่วนร่วมในการดำเนินงานของชมรมต่าง ๆ ที่จัดตั้งขึ้นในโรงเรียน (เช่น เป็นผู้นำชมรม, เป็นที่ปรึกษาชมรม เป็นต้น)	26 (8.55)	91 (29.93)	118 (38.82)	69 (22.70)
2. จัดให้มีสถานที่และอุปกรณ์สำหรับเล่นกีฬาและออกกำลังกายของนักเรียนอย่างเพียงพอ กับความต้องการและจำนวนนักเรียน	72 (23.68)	153 (50.33)	57 (18.75)	22 (7.24)
3. ตรวจตรา ดูแลสถานที่ที่ล้อแหลมที่เชื่อมต่อการมีส่วนร่วมในการเสพสาร-เสพยติคของนักเรียน	64 (21.05)	149 (49.01)	67 (22.04)	24 (7.90)
4. สนับสนุนและส่งเสริมให้นักเรียนได้เล่นกีฬาและออกกำลังกายอยู่เสมอ	137 (45.07)	138 (45.39)	17 (5.59)	12 (3.95)

ตาราง 5 (ต่อ)

ข้อความ	ปฏิบัติทุก ครั้ง จำนวน (ร้อยละ)	ปฏิบัติบ่อย ครั้ง จำนวน (ร้อยละ)	ปฏิบัตินาน ๆ ครั้ง จำนวน (ร้อยละ)	ไม่เคย ปฏิบัติ จำนวน (ร้อยละ)
5. จัดงานให้นักเรียนทำ ระหว่างเรียนเพื่อเป็น การส่งเสริมรายได้และ ใช้เวลาว่างให้เป็น ประโยชน์	18 (5.92)	87 (28.62)	104 (34.21)	95 (31.25)

จากตาราง 5 แสดงถึงบทบาทด้านการพัฒนาสภาพแวดล้อมและกิจกรรมทางเลือกของครูในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา จังหวัดเชียงใหม่ พบว่าบทบาทที่มีการปฏิบัติบ่อยครั้งคือ จัดให้มีสถานที่และอุปกรณ์สำหรับเล่นกีฬาและออกกำลังกายของนักเรียนอย่างเพียงพอกับความต้องการ และจำนวนนักเรียน คิดเป็นร้อยละ 50.33 ครูมีการตรวจตราดูแลสถานที่ที่ล่อแหลมที่เอื้อต่อการมีส่วนร่วมในการเสพยาเสพติดของนักเรียน คิดเป็นร้อยละ 49.0 และสนับสนุนและส่งเสริมให้นักเรียนได้เล่นกีฬา และออกกำลังกายอยู่เสมอ คิดเป็นร้อยละ 45.4 ส่วนบทบาทด้านการพัฒนาสภาพแวดล้อมและกิจกรรมทางเลือกที่ครูปฏิบัตินาน ๆ ครั้งคือ มีส่วนร่วมในการดำเนินงานของชมรมต่าง ๆ ที่จัดตั้งขึ้นในโรงเรียน ร้อยละ 38.8 และจัดงานให้นักเรียนทำระหว่างเรียนเพื่อเป็นการเสริมรายได้และใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ ร้อยละ 34.2

ตาราง 6 จำนวนและร้อยละของบทบาทด้านกรพัฒนาการบริหารและการจัดการของครูใน
โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา จังหวัดเชียงใหม่

ข้อความ	ปฏิบัติทุก ครั้ง จำนวน (ร้อยละ)	ปฏิบัติบ่อย ครั้ง จำนวน (ร้อยละ)	ปฏิบัตินาน ๆ ครั้ง จำนวน (ร้อยละ)	ไม่เคย ปฏิบัติ จำนวน (ร้อยละ)
1. สํารวจข้อมูลการใช้สาร- เสพติดของนักเรียนเพื่อใช้ ในการวางแผนดำเนินการ ป้องกัน การใช้สารแอมเฟ ตามีนในโรงเรียน	24 (7.89)	99 (32.57)	119 (39.15)	62 (20.39)
2. สํารวจข้อมูลด้านปัญหา และความ-ต้องการของ นักเรียน	30 (9.87)	117 (38.49)	105 (34.54)	52 (17.10)
3. จัดแฟ้มข้อมูลและ ระเบียบสะสมสำหรับ พัฒนานักเรียน	51 (16.78)	105 (34.54)	88 (28.95)	60 (19.73)
4. ร่วมมือกับบุคคลและ หน่วยงานต่าง ๆ ทั้ง ภายในและภายนอก โรงเรียนรวมถึง ผู้ปกครอง และ ชุมชน ในการป้องกันการใช สารแอมเฟตามีนใน โรงเรียน	51 (16.78)	114 (37.50)	103 (33.88)	36 (11.84)

ตาราง 6 (ต่อ)

ข้อความ	ปฏิบัติทุก ครั้ง จำนวน (ร้อยละ)	ปฏิบัติบ่อย ครั้ง จำนวน (ร้อยละ)	ปฏิบัตินาน ๆ ครั้ง จำนวน (ร้อยละ)	ไม่เคย ปฏิบัติ จำนวน (ร้อยละ)
5. นำผลการประเมิน กิจกรรมต่าง ๆ มา พิจารณาประกอบการ ดำเนินงานป้องกันการ ใช้สารแอมเฟตามีนใน โรงเรียน	23 (7.57)	97 (31.91)	130 (42.76)	54 (17.76)
6. พบปะผู้ปกครองและ ออกเยี่ยมบ้านอย่าง- น้อยภาคเรียนละ 1 ครั้ง	53 (17.44)	102 (33.55)	123 (40.46)	26 (8.55)

จากตาราง 6 แสดงถึงบทบาทในด้านการพัฒนาการบริหารและการจัดการของครูในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา จังหวัดเชียงใหม่ พบว่าบทบาทที่มีการปฏิบัติบ่อยครั้งคือการสำรวจข้อมูลด้านปัญหาและความต้องการของนักเรียน ร้อยละ 38.49 มีการจัดแฟ้มข้อมูลและระเบียบสะสมสำหรับพัฒนานักเรียนร้อยละ 34.54 และให้ความร่วมมือกับบุคคลและหน่วยงานต่าง ๆ ทั้งภายในและภายนอกโรงเรียนรวมถึงผู้ปกครองและชุมชนในการป้องกันการใช้สารแอมเฟตามีนในโรงเรียน ร้อยละ 37.50 และบทบาทที่มีการปฏิบัตินาน ๆ ครั้ง คือ การสำรวจข้อมูลการใช้สารเสพติดของนักเรียน เพื่อใช้ในการวางแผนดำเนินการป้องกันการใช้สารแอมเฟตามีนในโรงเรียนร้อยละ 39.14 มีการนำผลการประเมินกิจกรรมต่าง ๆ มาพิจารณาประกอบการดำเนินงานป้องกันการใช้สารแอมเฟตามีนในโรงเรียนร้อยละ 42.76 และมีการพบปะผู้ปกครองและออกเยี่ยมบ้านอย่างน้อยภาคเรียนละ 1 ครั้ง ร้อยละ 40.46

ตาราง 7 จำนวนและร้อยละ ของบทบาทด้านการพัฒนาบุคลากรของครู ในโรงเรียนขยายโอกาส
ทางการศึกษา จังหวัดเชียงใหม่

ข้อความ	ปฏิบัติทุก ครั้ง จำนวน (ร้อยละ)	ปฏิบัติบ่อย ครั้ง จำนวน (ร้อยละ)	ปฏิบัตินานๆ ครั้ง จำนวน (ร้อยละ)	ไม่เคย ปฏิบัติ จำนวน (ร้อยละ)
1. ช่วยแก้ไขปัญหาและให้ คำปรึกษาแก่นักเรียนที่ ติดสารเสพติดหรือมี แนวโน้มที่จะติดสาร- เสพติด	46 (15.13)	105 (34.54)	97 (31.91)	56 (18.42)
2. ให้ความร่วมมือกับครู ในโรงเรียน ในการส่ง นักเรียนที่มีพฤติกรรม เบี่ยงเบน หรือสงสัยว่า จะใช้สารแอมเฟตามีน ให้มาพบครูผู้รับผิดชอบ	64 (21.05)	109 (35.86)	79 (25.99)	52 (17.10)
3. เข้ารับการอบรมหรือ สัมมนาเกี่ยวกับการ- ป้องกันการให้สาร - เสพติดในโรงเรียน	24 (7.89)	61 (20.07)	105 (34.54)	114 (37.50)
4. บันทึกและเก็บรายงาน สถิตินักเรียนที่ใช้สาร- เสพติดโดยเฉพาะสาร- แอมเฟตามีนในโรงเรียน และเก็บเป็นความลับ	21 (6.91)	57 (18.75)	88 (28.95)	138 (45.39)

ตาราง 7 (ต่อ)

ข้อความ	ปฏิบัติทุก ครั้ง จำนวน (ร้อยละ)	ปฏิบัติบ่อย ครั้ง จำนวน (ร้อยละ)	ปฏิบัตินาน ๆ ครั้ง จำนวน (ร้อยละ)	ไม่เคย ปฏิบัติ จำนวน (ร้อยละ)
5. แสวงหาความรู้เกี่ยวกับ สารเสพติดจากสื่อ ต่าง ๆ เพื่อให้มีข้อมูล ทันเหตุการณ์	50 (16.45)	150 (49.34)	85 (27.96)	19 (6.25)
6. ติดตามและประเมินผล นักเรียนที่ได้รับบริการ ให้คำปรึกษา หรือแก้ไข ปัญหาการใช้สาร- แอมเฟตามีนอย่าง ต่อเนื่อง	33 (10.86)	87 (28.62)	90 (29.61)	94 (30.92)

จากตาราง 7 แสดงถึงบทบาทในด้านการพัฒนาบุคลากรของครูในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา จังหวัดเชียงใหม่ พบว่า บทบาทที่มีการปฏิบัติบ่อยครั้งคือ ครูมีการช่วยแก้ไขปัญห และให้คำปรึกษาแก่นักเรียนที่ติดสารเสพติดหรือมีแนวโน้มที่จะติดสารเสพติด ร้อยละ 34.54 ให้ความร่วมมือกับครูในโรงเรียนในการส่งนักเรียนที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนหรือสงสัยว่าจะใช้ สารแอมเฟตามีนให้มาพบครูผู้รับผิดชอบ ร้อยละ 35.86 และครูมีการแสวงหาความรู้เกี่ยวกับ สารเสพติด ติดจากสื่อต่าง ๆ เพื่อให้ข้อมูลทันเหตุการณ์ร้อยละ 49.34 และบทบาทที่ครูไม่เคยปฏิบัติเลย คือ เข้ารับการอบรมหรือสัมมนาเกี่ยวกับการป้องกันการใช้สารเสพติดในโรงเรียน ร้อยละ 37.50 ครูมีการบันทึกและเก็บรายงานสถิตินักเรียนที่ใช้สารเสพติดโดยเฉพาะสารแอมเฟตามีนในโรงเรียนและเก็บเป็นความลับร้อยละ 45.39 และติดตามและประเมินผลนักเรียนที่ได้รับบริการให้คำปรึกษา หรือแก้ไข ปัญหาการใช้สารแอมเฟตามีนอย่างต่อเนื่อง ร้อยละ 30.92

ตาราง 8 จำนวนและร้อยละของบทบาทด้านการรณรงค์ป้องกันสารเสพติดของครู ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา จังหวัดเชียงใหม่

ข้อความ	ปฏิบัติทุก ครั้ง จำนวน (ร้อยละ)	ปฏิบัติบ่อย ครั้ง จำนวน (ร้อยละ)	ปฏิบัตินาน ๆ ครั้ง จำนวน (ร้อยละ)	ไม่เคย ปฏิบัติ จำนวน (ร้อยละ)
1. ร่วมกับชุมชนในการจัด กิจกรรมรณรงค์ต่อต้าน สารแอมเฟตามีนใน โอกาสพิเศษต่างๆ	57 (18.75)	95 (31.25)	118 (38.82)	34 (11.18)
2. ผลิตสื่อการเรียนการสอน รวมทั้งเผยแพร่สื่อ ประเภทต่าง ๆ เพื่อการ- รณรงค์ที่ได้มาตรฐาน และมีคุณภาพ	19 (6.25)	89 (29.28)	137 (45.06)	59 (19.41)
3. จัดหาสื่อการเรียน การสอน โดยขอความ- ร่วมมือจากแหล่งข้อมูล และสื่อต่าง ๆ	21 (6.91)	108 (35.53)	132 (43.42)	43 (14.14)
4. ส่งเสริมให้นักเรียนมี ส่วนร่วมในการจัด กิจกรรมต่อต้านการใช้ สารแอมเฟตามีนทั้งใน และนอกสถานศึกษา	52 (17.11)	110 (36.18)	112 (36.84)	30 (9.87)

ตาราง 8 (ต่อ)

ข้อความ	ปฏิบัติทุก ครั้ง จำนวน (ร้อยละ)	ปฏิบัติบ่อย ครั้ง จำนวน (ร้อยละ)	ปฏิบัตินาน ๆ ครั้ง จำนวน (ร้อยละ)	ไม่เคย ปฏิบัติ จำนวน (ร้อยละ)
5. ปลุกฝังให้นักเรียนมี ทักษะชีวิตในการป้องกัน การใช้สารแอมเฟตามีน	64 (21.05)	151 (49.67)	71 (23.36)	18 (5.92)
6. ส่งเสริมและสนับสนุน กิจกรรมที่มุ่งเน้นการ สร้างภูมิคุ้มกันการใช้สาร แอมเฟตามีนแก่นักเรียน ตามโครงการต่าง ๆ เช่น โครงการเพื่อช่วยเพื่อน เป็นต้น	52 (17.11)	129 (42.43)	94 (30.92)	29 (9.54)

จากตาราง 8 แสดงถึงบทบาทในด้านการรณรงค์ป้องกันสารเสพติด ของครูในโรงเรียน ขยายโอกาสทางการศึกษา จังหวัดเชียงใหม่ พบว่า บทบาทที่มีการปฏิบัติบ่อยครั้ง คือ ครูมีการ ปลุกฝังให้นักเรียนมีทักษะชีวิตในการป้องกันการ ใช้สารแอมเฟตามีน ร้อยละ 49.67 ครูมีการส่งเสริม และสนับสนุนกิจกรรมที่มุ่งเน้นการสร้างภูมิคุ้มกันการใช้สารแอมเฟตามีนแก่นักเรียนตาม โครงการต่าง ๆ ร้อยละ 42.43 และบทบาทที่มีการปฏิบัตินาน ๆ ครั้ง คือ ร่วมมือกับชุมชนในการจัดกิจกรรม รณรงค์ต่อต้านสารแอมเฟตามีนในโอกาสพิเศษต่าง ๆ ร้อยละ 38.82 ครูมี การผลิตสื่อการเรียน การสอน รวมทั้งเผยแพร่สื่อประเภทต่าง ๆ เพื่อการรณรงค์ที่ได้มาตรฐานและมี คุณภาพ 45.07 จัด หาสื่อการเรียนการสอนโดยขอความร่วมมือจากแหล่งข้อมูลและสื่อต่าง ๆ ร้อยละ 43.42

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลโรงเรียนนาร่องโครงการโรงเรียนสีขาว จังหวัดเชียงใหม่

2.1 ข้อมูลส่วนบุคคล

ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วย เพศ อายุ วุฒิการศึกษาที่ตั้งของครอบครัว ระยะเวลาในการปฏิบัติราชการ ประสบการณ์การสอนในโรงเรียน หน้าที่ในการปฏิบัติงานและจำนวนครั้งที่ได้เข้ารับการอบรมเกี่ยวกับการดำเนินงานป้องกันและแก้ไขปัญหาสารเสพติดในสถานศึกษา ดังปรากฏในตาราง 9

ตารางที่ 9 จำนวนและร้อยละของข้อมูลส่วนบุคคลของครูในโรงเรียนนาร่องโครงการโรงเรียนสีขาว จังหวัดเชียงใหม่

ข้อมูลส่วนบุคคล	จำนวน	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	42	23.20
หญิง	139	76.80
อายุ		
20 – 29 ปี	9	4.97
30 – 39 ปี	34	18.78
40 – 49 ปี	111	61.33
50 ปี ขึ้นไป	27	14.92
วุฒิการศึกษา		
ต่ำกว่าปริญญาตรี	15	8.29
ปริญญาตรี	156	86.19
สูงกว่าปริญญาตรี	10	5.52

ตาราง 9 (ต่อ)

ข้อมูลส่วนบุคคล	จำนวน	ร้อยละ
สถานที่ตั้งของครอบครัว		
อยู่ในอำเภอเดียวกับที่ตั้งของโรงเรียน	109	60.22
อยู่ต่างอำเภอกับที่ตั้งของโรงเรียน	54	29.83
อยู่ต่างจังหวัดกับที่ตั้งของโรงเรียน	18	9.95
จำนวนปีที่รับราชการ		
1 – 5 ปี	18	9.94
6 – 10 ปี	9	4.97
11 – 15 ปี	7	3.87
15 ปี ขึ้นไป	147	81.22
ประสบการณ์การสอนในโรงเรียน		
1 - 5 ปี	56	30.94
6 – 10 ปี	33	18.23
11 – 15 ปี	10	5.53
15 ปี ขึ้นไป	82	45.30
ตำแหน่งปัจจุบัน		
ผู้บริหารโรงเรียน	4	2.21
ครูผู้สอนรายวิชา	58	32.04
ครูแนะแนว	20	11.05
ครูประจำชั้น	85	46.96
ครูอนามัยโรงเรียน	12	6.63
อื่น ๆ (ครูธุรการ, ครูช่วยสอน)	2	1.11

ตารางที่ 9 (ต่อ)

ข้อมูลส่วนบุคคล	จำนวน	ร้อยละ
เข้ารับการอบรมเกี่ยวกับการดำเนินงานป้องกันและแก้ไขปัญหาสารเสพติดในสถานศึกษา		
ไม่เคยได้รับการอบรม	103	56.91
เคย 1 – 2 ครั้ง	65	35.91
เคย 3 – 5 ครั้ง	11	6.08
เคยมากกว่า 5 ครั้ง	2	1.10

จากตาราง 9 ข้อมูลส่วนบุคคลของครูในโรงเรียนนำร่องโครงการโรงเรียนสีขาวจังหวัดเชียงใหม่ พบว่าเป็นเพศหญิง ร้อยละ 76.80 มีอายุอยู่ระหว่าง 40–49 ปี ร้อยละ 61.33 วุฒิการศึกษาปริญญาตรี ร้อยละ 86.19 มีสถานที่ตั้งอยู่ในอำเภอเดียวกับที่ตั้งของโรงเรียนร้อยละ 60.22 รับราชการมาแล้วมากกว่า 15 ปี ร้อยละ 81.22 มีประสบการณ์การสอนในโรงเรียนมากกว่า 15 ปี ร้อยละ 45.30 ตำแหน่งปัจจุบันเป็นครูประจำชั้น ร้อยละ 46.96 และไม่เคยได้เข้ารับการอบรมเกี่ยวกับการดำเนินงานป้องกันและแก้ไขปัญหาสารเสพติดในสถานศึกษา ร้อยละ 56.91

2.2 บทบาทของครูในการป้องกันการใช้สารแอมเฟตามีน ในโรงเรียนนาร่องโครงการ โรงเรียนสีขาว จังหวัดเชียงใหม่

การศึกษาบทบาทของครูในการป้องกันการใช้สารแอมเฟตามีนในโรงเรียนนาร่องโครงการโรงเรียนสีขาว จังหวัดเชียงใหม่ ใน 5 ด้านคือ การให้การศึกษาและเผยแพร่ความรู้ การพัฒนาสภาพแวดล้อมและกิจกรรมทางเลือก การพัฒนาการบริหารและการจัดการ การพัฒนาบุคลากรและการรณรงค์ป้องกันสารเสพติด ดังปรากฏในตาราง 10 – 14

ตาราง 10 จำนวนและร้อยละของบทบาทด้านการให้การศึกษาและเผยแพร่ความรู้ของครูในโรงเรียนนาร่องโครงการโรงเรียนสีขาว จังหวัดเชียงใหม่

ข้อความ	ปฏิบัติทุก ครั้ง จำนวน (ร้อยละ)	ปฏิบัติบ่อย ครั้ง จำนวน (ร้อยละ)	ปฏิบัตินาน ๆ ครั้ง จำนวน (ร้อยละ)	ไม่เคย ปฏิบัติ จำนวน (ร้อยละ)
1. สอดแทรกความรู้ และ วิธีการป้องกันการใช้สาร- แอมเฟตามีนในการเรียน การสอนรายวิชาต่าง ๆ	28 (15.47)	88 (48.62)	57 (31.49)	8 (4.42)
2. จัดทำเอกสาร แผ่นพับ เกี่ยวกับพิษภัยและการ ป้องกันสารแอมเฟตามีน ไว้อย่างพอเพียงเพื่อ ประชาสัมพันธ์แจกครู นักเรียน และผู้ปกครอง	3 (1.66)	7 (3.87)	66 (36.46)	105 (58.01)

ตาราง 10 (ต่อ)

ข้อความ	ปฏิบัติทุก ครั้ง จำนวน (ร้อยละ)	ปฏิบัติบ่อย ครั้ง จำนวน (ร้อยละ)	ปฏิบัตินานๆ ครั้ง จำนวน (ร้อยละ)	ไม่เคย ปฏิบัติ จำนวน (ร้อยละ)
3. จัดทำป้ายประกาศ ป้ายนิเทศ เกี่ยวกับ ข่าวสารตามปฏิทินการ ปฏิบัติงานของโรงเรียน	16 (8.84)	50 (27.62)	92 (50.83)	23 (12.71)
4. จัดหาหนังสือและเอกสาร ประกอบการ ค้นคว้า เกี่ยวกับสาร - แอมเฟตามีนให้ พอเพียงกับความ ต้องการและ มีคุณภาพ	8 (4.42)	49 (27.07)	98 (54.14)	26 (14.37)
4. จัดหาวิทยากรทั้งภายใน และภายนอกโรงเรียนมา ให้ความรู้แก่นักเรียน เกี่ยวกับพิษภัยและ การ ป้องกันการใช้สาร - แอมเฟตามีนอย่าง ต่อเนื่อง	2 (1.10)	35 (19.34)	79 (43.65)	63 (35.91)

ตาราง 10 (ต่อ)

ข้อความ	ปฏิบัติทุก ครั้ง จำนวน (ร้อยละ)	ปฏิบัติบ่อย ครั้ง จำนวน (ร้อยละ)	ปฏิบัตินาน ๆ ครั้ง จำนวน (ร้อยละ)	ไม่เคย ปฏิบัติ จำนวน (ร้อยละ)
6. จัดเสียงตามสายและให้ ความรู้หน้าเสาธงแก่ นัก เรียนเกี่ยวกับพิษภัยและ การป้องกันการใช้สาร แอมเฟตามีน	10 (5.53)	61 (33.70)	76 (41.99)	34 (18.78)

จากตาราง 10 แสดงถึงบทบาทด้านการให้การศึกษาและเผยแพร่ความรู้ของครู
ในโรงเรียนนำร่องโครงการโรงเรียนสีขาว จังหวัดเชียงใหม่ พบว่าบทบาทที่มีการปฏิบัติบ่อยครั้ง คือ
มีการสอดแทรกความรู้และวิธีการป้องกันการใช้สารแอมเฟตามีนในการเรียนการสอนรายวิชาต่าง ๆ
ร้อยละ 48.62 และบทบาทที่มีการปฏิบัตินาน ๆ ครั้ง คือ มีการจัดทำป้ายประกาศ ป้ายนิเทศเกี่ยวกับ
ข่าวสารพิษภัยและการป้องกันการใช้สารแอมเฟตามีนตามปฏิทินการปฏิบัติงานของโรงเรียน ร้อยละ
50.83 มีการจัดหาหนังสือและเอกสารประกอบการค้นคว้าเกี่ยวกับสารแอมเฟตามีนให้พอเพียงกับ
ความต้องการและมีคุณภาพร้อยละ 54.14 มีการจัดหาวิทยากรทั้งภายในและภายนอกโรงเรียนมาให้
ความรู้แก่นักเรียนเกี่ยวกับพิษภัยและการป้องกันการใช้สารแอมเฟตามีนอย่างต่อเนื่อง ร้อยละ 43.65
มีการจัดเสียงตามสายและให้ความรู้หน้าเสาธงแก่นักเรียนเกี่ยวกับพิษภัยและการป้องกันการใช้
สารแอมเฟตามีน ร้อยละ 41.99 และครูส่วนใหญ่ไม่เคยจัดทำเอกสาร แผ่นพับ เกี่ยวกับพิษภัยและ
การป้องกันสารแอมเฟตามีนไว้อย่างพอเพียงเพื่อประชาสัมพันธ์แจกครู นักเรียน และผู้ปกครอง คิด
เป็นร้อยละ 58.01

ตาราง 11 จำนวนและร้อยละของบทบาทด้านการพัฒนาสภาพแวดล้อมและกิจกรรมทางเลือกของครู
ในโรงเรียนนำร่องโครงการโรงเรียนสีขาว จังหวัดเชียงใหม่

ข้อความ	ปฏิบัติทุก ครั้ง จำนวน (ร้อยละ)	ปฏิบัติบ่อย ครั้ง จำนวน (ร้อยละ)	ปฏิบัตินาน ๆ ครั้ง จำนวน (ร้อยละ)	ไม่เคย ปฏิบัติ จำนวน (ร้อยละ)
1. มีส่วนร่วมในการดำเนินงานของชมรมต่าง ๆ ที่จัดตั้งขึ้นในโรงเรียน (เช่น เป็นผู้นำชมรม, เป็นที่ปรึกษาชมรม เป็นต้น)	18 (9.95)	49 (27.07)	72 (39.78)	42 (23.20)
2. จัดให้มีสถานที่และอุปกรณ์สำหรับเล่นกีฬาและออกกำลังกายของนักเรียนอย่างเพียงพอกับความต้องการและจำนวนนักเรียน	41 (22.65)	76 (41.99)	42 (23.20)	22 (12.16)
3. ตรวจตรา ดูแลสถานที่ ล้อแหลมที่เชื่อมต่อการมั่วสุมในการเสพสารเสพติดของนักเรียน	36 (19.89)	76 (41.99)	50 (27.62)	19 (10.50)
4. สนับสนุนและส่งเสริมให้นักเรียนได้เล่นกีฬาและออกกำลังกายอยู่เสมอ	70 (38.67)	86 (47.51)	19 (10.50)	6 (3.32)

ตาราง 11 (ต่อ)

ข้อความ	ปฏิบัติทุก ครั้ง จำนวน (ร้อยละ)	ปฏิบัติบ่อย ครั้ง จำนวน (ร้อยละ)	ปฏิบัตินาน ๆ ครั้ง จำนวน (ร้อยละ)	ไม่เคย ปฏิบัติ จำนวน (ร้อยละ)
5. จัดงานให้นักเรียนทำ ระหว่างเรียนเพื่อเป็น การส่งเสริมรายได้และ ใช้เวลาว่างให้เป็น ประโยชน์	12 (6.63)	43 (23.76)	72 (39.78)	54 (29.83)

จากตาราง 11 แสดงถึงบทบาทด้านการพัฒนาสภาพแวดล้อมและกิจกรรมทางเลือกของครูในโรงเรียนนาร่องโครงการโรงเรียนสีขาว จังหวัดเชียงใหม่ พบว่าบทบาทที่มีการปฏิบัติบ่อยครั้งคือ จัดให้มีสถานที่และอุปกรณ์สำหรับเล่นกีฬาและออกกำลังกายของนักเรียนอย่างเพียงพอ กับความต้องการและจำนวนนักเรียน คิดเป็นร้อยละ 41.99 มีการตรวจตราดูแลสถานที่เล่นที่เอื้อต่อการมีส่วนร่วมในการเสพสารเสพติดของนักเรียน คิดเป็นร้อยละ 41.99 และมีการสนับสนุนและส่งเสริมให้นักเรียนได้เล่นกีฬาและออกกำลังกายอยู่เสมอ คิดเป็นร้อยละ 47.51 และบทบาทที่ปฏิบัติ นาน ๆ ครั้ง คือ มีส่วนร่วมในการดำเนินงานของชมรมต่าง ๆ ที่จัดตั้งขึ้นในโรงเรียน ร้อยละ 39.78 และ จัดงานให้นักเรียนทำระหว่างเรียนเพื่อเป็นการเสริมรายได้และใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ ร้อยละ 39.78

ตาราง 12 จำนวนและร้อยละของบทบาทด้านการพัฒนาการบริหารและการจัดการของครูใน
โรงเรียนนำร่องโครงการโรงเรียนสีขาว จังหวัดเชียงใหม่

ข้อความ	ปฏิบัติทุก ครั้ง จำนวน (ร้อยละ)	ปฏิบัติบ่อย ครั้ง จำนวน (ร้อยละ)	ปฏิบัตินานๆ ครั้ง จำนวน (ร้อยละ)	ไม่เคย ปฏิบัติ จำนวน (ร้อยละ)
1. สํารวจข้อมูลการใช้สาร- เสพติดของนักเรียนเพื่อ ใช้ในการวางแผนดำเนิน การป้องกันการ-ใช้สาร แอมเฟตามีนในโรงเรียน	12 (6.63)	59 (32.60)	65 (35.91)	45 (24.86)
2. สํารวจข้อมูลด้านปัญหา และความต้องการของ นักเรียน	18 (9.94)	67 (37.02)	65 (35.91)	31 (17.13)
3. จัดเพิ่มข้อมูลและระเบียบ สละสำหรับพัฒนา นักเรียน	21 (11.60)	63 (34.81)	64 (35.36)	33 (18.23)
4. ร่วมมือกับบุคคลและ หน่วยงานต่าง ๆ ทั้งภายใน และภายนอก โรงเรียน รวมถึงผู้ปกครอง และ ชุมชนในการป้องกันการ ใช้สารแอมเฟตามีนใน โรงเรียน	40 (22.10)	55 (30.39)	68 (38.57)	18 (9.94)

ตาราง 12 (ต่อ)

ข้อความ	ปฏิบัติทุก ครั้ง จำนวน (ร้อยละ)	ปฏิบัติบ่อย ครั้ง จำนวน (ร้อยละ)	ปฏิบัตินาน ๆ ครั้ง จำนวน (ร้อยละ)	ไม่เคย ปฏิบัติ จำนวน (ร้อยละ)
5. นำผลการประเมิน กิจกรรมต่าง ๆ มา พิจารณาประกอบการ ดำเนินงานป้องกันการใช้ สารแอมเฟตามีนใน โรงเรียน	10 (5.52)	60 (33.15)	77 (42.54)	34 (18.78)
6. พบปะผู้ปกครองและออก เยี่ยมบ้านอย่างน้อยภาค เรียนละ 1 ครั้ง	22 (12.15)	47 (25.97)	89 (49.17)	23 (12.71)

จากตาราง 12 แสดงถึงบทบาทในด้านการพัฒนาการบริหารและการจัดการของครูในโรงเรียนนำร่องโครงการโรงเรียนสีขาว จังหวัดเชียงใหม่ พบว่าบทบาทที่มีการปฏิบัติบ่อยครั้งคือการสำรวจข้อมูลด้านปัญหาและความต้องการของนักเรียน ร้อยละ 37.02 และบทบาทที่มีการปฏิบัตินาน ๆ ครั้ง คือ มีการสำรวจข้อมูลการใช้สารเสพติดของนักเรียนเพื่อให้ในการวางแผนดำเนินการป้องกันการใช้สารแอมเฟตามีนในโรงเรียนร้อยละ 35.91 มีการจัดแฟ้มข้อมูลและระเบียบสะสมสำหรับพัฒนานักเรียนร้อยละ 35.36 ให้ความร่วมมือกับบุคคลและหน่วยงานต่าง ๆ ทั้งภายในและภายนอกโรงเรียนรวมถึงผู้ปกครองและชุมชนในการป้องกันการใช้สารแอมเฟตามีนในโรงเรียน ร้อยละ 37.57 มีการนำผลการประเมินกิจกรรมต่าง ๆ มาพิจารณาประกอบการดำเนินงานป้องกันการใช้สารแอมเฟตามีนในโรงเรียนร้อยละ 42.57 และมีการพบปะผู้ปกครองและออกเยี่ยมบ้านอย่างน้อยภาคเรียนละ 1 ครั้ง ร้อยละ 49.17

ตาราง 13 จำนวนและร้อยละของบทบาทด้านการพัฒนาบุคลากรของครูในโรงเรียนนำร่องโครงการ
โรงเรียนสีขาว จังหวัดเชียงใหม่

ข้อความ	ปฏิบัติทุก ครั้ง จำนวน (ร้อยละ)	ปฏิบัติบ่อย ครั้ง จำนวน (ร้อยละ)	ปฏิบัตินาน ๆ ครั้ง จำนวน (ร้อยละ)	ไม่เคย ปฏิบัติ จำนวน (ร้อยละ)
1. ช่วยแก้ไขปัญหาและให้ คำปรึกษาแก่นักเรียนที่ติด สารเสพติดหรือมีแนว โน้มที่จะติดสาร-เสพติด	27 (14.92)	52 (28.73)	62 (34.25)	40 (22.10)
2. ให้ความร่วมมือกับครูใน โรงเรียน ในการส่งนักเรียน ที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบน หรือสงสัยว่าจะใช้สารแอม เฟตามีนให้มาพบครูผู้รับ ผิดชอบ	41 (22.65)	54 (29.83)	58 (32.04)	28 (15.47)
3. เข้ารับการอบรมหรือ สัมมนาเกี่ยวกับการป้อง กันการใช้สารเสพติดใน โรงเรียน	14 (7.73)	41 (22.65)	54 (29.83)	72 (39.78)
4. บันทึกและเก็บรายงาน สถิตินักเรียนที่ใช้สาร- เสพติดโดยเฉพาะสาร- แอมเฟตามีนในโรงเรียน และเก็บเป็นความลับ	6 (3.32)	40 (22.10)	46 (25.41)	89 (49.17)

ตาราง 13 (ต่อ)

ข้อความ	ปฏิบัติทุก ครั้ง จำนวน (ร้อยละ)	ปฏิบัติบ่อย ครั้ง จำนวน (ร้อยละ)	ปฏิบัตินาน ๆ ครั้ง จำนวน (ร้อยละ)	ไม่เคย ปฏิบัติ จำนวน (ร้อยละ)
5. แสวงหาความรู้เกี่ยวกับสารเสพติดจากสื่อต่าง ๆ เพื่อให้มีข้อมูลทันเหตุการณ์	31 (17.13)	87 (48.07)	49 (27.07)	14 (7.73)
6. ติดตามและประเมินผลนักเรียนที่ได้รับบริการให้คำปรึกษา หรือแก้ไขปัญหาการใช้สารแอมเฟตามีนอย่างต่อเนื่อง	16 (8.84)	54 (29.83)	57 (31.49)	54 (29.83)

จากตาราง 13 แสดงถึงบทบาทในด้านการพัฒนานุเคราะห์ของครูในโรงเรียนนำร่องโครงการโรงเรียนสีขาว จังหวัดเชียงใหม่ พบว่าบทบาทที่มีการปฏิบัติบ่อยครั้งคือ ครูมีการแสวงหาความรู้เกี่ยวกับสารเสพติดจากสื่อต่าง ๆ เพื่อให้มีข้อมูลทันเหตุการณ์ ร้อยละ 48.07 และบทบาทที่มีการปฏิบัตินาน ๆ ครั้ง คือ ช่วยแก้ไขปัญหาและให้คำปรึกษาแก่นักเรียนที่ติดสารเสพติดหรือมีแนวโน้มที่จะติดสารเสพติด ร้อยละ 34.25 ให้ความร่วมมือกับครูในโรงเรียน ในการส่งนักเรียนที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนหรือสงสัยว่าจะใช้สารแอมเฟตามีน ให้มาพบครูผู้รับผิดชอบ ร้อยละ 32.04 และมีการติดตามและประเมินผลนักเรียนที่ได้รับบริการให้คำปรึกษา หรือแก้ไขปัญหาการใช้สารแอมเฟตามีนอย่างต่อเนื่อง ร้อยละ 31.49 และบทบาทที่ครูไม่เคยปฏิบัติ คือ เข้ารับการอบรมหรือสัมมนาเกี่ยวกับการป้องกันการติดสารเสพติดในโรงเรียน ร้อยละ 39.78 และมีการบันทึกและเก็บรายงานสถิตินักเรียน ที่ใช้สารเสพติด โดยเฉพาะสารแอมเฟตามีนในโรงเรียนและเก็บเป็นความลับ ร้อยละ 49.17

ตาราง 14 จำนวนและร้อยละของบทบาทด้านการรณรงค์ป้องกันสารเสพติดของครูในโรงเรียน
นำร่องโครงการโรงเรียนสีขาว จังหวัดเชียงใหม่

ข้อความ	ปฏิบัติทุก ครั้ง จำนวน (ร้อยละ)	ปฏิบัติบ่อย ครั้ง จำนวน (ร้อยละ)	ปฏิบัตินาน ๆ ครั้ง จำนวน (ร้อยละ)	ไม่เคย ปฏิบัติ จำนวน (ร้อยละ)
1. ร่วมกับชุมชนในการจัด กิจกรรมรณรงค์ต่อต้าน สารแอมเฟตามีนใน โอกาสพิเศษต่าง ๆ	32 (17.68)	49 (27.07)	84 (46.41)	16 (8.84)
2. ผลิตสื่อการเรียนการ สอนรวมทั้งเผยแพร่สื่อ ประเภทต่าง ๆ เพื่อการ รณรงค์ที่ได้มาตรฐาน และมีคุณภาพ	8 (4.42)	61 (33.70)	82 (45.30)	30 (16.58)
3. จัดหาสื่อการเรียนการ สอน โดยขอความร่วมมือ จากแหล่งข้อมูลและสื่อ ต่าง ๆ	18 (9.95)	67 (37.02)	74 (40.88)	22 (12.15)
4. ส่งเสริมให้นักเรียนมี ส่วนร่วมในการจัดกิจ กรรมต่อต้านการใช้ สารแอมเฟตามีนทั้งใน และนอกสถานศึกษา	(30 (16.57)	68 (37.57)	73 (40.33)	10 (5.53)

ตาราง 14 (ต่อ)

ข้อความ	ปฏิบัติทุก ครั้ง จำนวน (ร้อยละ)	ปฏิบัติบ่อย ครั้ง จำนวน (ร้อยละ)	ปฏิบัตินาน ๆ ครั้ง จำนวน (ร้อยละ)	ไม่เคย ปฏิบัติ จำนวน (ร้อยละ)
5. ปลุกฝังให้นักเรียนมี ทักษะชีวิตในการ ป้องกันการใช้ สารแอมเฟตามีน	37 (20.44)	102 (56.36)	37 (20.44)	5 (2.76)
6. ส่งเสริมและสนับสนุน กิจกรรมที่มุ่งเน้น การสร้างภูมิคุ้มกันการ ใช้สารแอมเฟตามีนแก่ นักเรียนตามโครงการ ต่าง ๆ เช่น โครงการ เพื่อช่วยเพื่อน เป็นต้น	24 (13.26)	87 (48.07)	61 (33.70)	9 (4.97)

จากตาราง 14 แสดงถึงบทบาทในด้านการรณรงค์ป้องกันสารเสพติด ของครูในโรงเรียนนำร่องโครงการโรงเรียนสีขาว จังหวัดเชียงใหม่ พบว่า บทบาทที่มีการปฏิบัติบ่อยครั้ง คือ มีการปลุกฝังให้นักเรียนมีทักษะชีวิตในการป้องกันการใช้สารแอมเฟตามีน ร้อยละ 56.36 และมีการส่งเสริมและสนับสนุนกิจกรรมที่มุ่งเน้นการสร้างภูมิคุ้มกันการใช้สารแอมเฟตามีนแก่นักเรียนตามโครงการต่าง ๆ ร้อยละ 48.07 และบทบาทที่มีการปฏิบัตินาน ๆ ครั้ง คือ การร่วมมือกับชุมชนในการจัดกิจกรรมรณรงค์ต่อต้านสารแอมเฟตามีนในโอกาสพิเศษต่าง ๆ ร้อยละ 46.41 มีการผลิตสื่อการเรียนการสอน รวมทั้งเผยแพร่สื่อประเภทต่าง ๆ เพื่อการรณรงค์ที่ได้มาตรฐานและมีคุณภาพ ร้อยละ 45.30 มีการจัดหาสื่อการเรียนการสอนโดยขอความร่วมมือจากแหล่งข้อมูลและสื่อต่าง ๆ

ร้อยละ 40.88 และส่งเสริมให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมต่อต้านการใช้สารแอมเฟตามีน
ทั้งในและนอกสถานศึกษา ร้อยละ 40.33

ตอนที่ 3 เปรียบเทียบบทบาทในการป้องกันการให้สารแอมเฟตามีนของครูในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษากับครูในโรงเรียนนาร่องโครงการโรงเรียนสีขาว จังหวัดเชียงใหม่

ตารางที่ 15 เปรียบเทียบบทบาทในด้านการให้การศึกษและเผยแพร่ความรู้ของครูในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษากับ ครูในโรงเรียนนาร่องโครงการ โรงเรียนสีขาว จังหวัดเชียงใหม่

เรื่อง	ปฏิบัติ ทุกครั้ง	ปฏิบัติ บ่อยครั้ง	ปฏิบัติ นาน ๆ ครั้ง	ไม่เคย ปฏิบัติ	Df	χ^2
1. สอดแทรกความรู้ และวิธีการป้องกันการให้ สารแอมเฟตามีนในการ เรียนการสอนรายวิชาต่างๆ						
โรงเรียนขยายโอกาสทาง การศึกษา	36	169	85	14	3	2.664
โรงเรียนนาร่องโครงการ โรงเรียนสีขาว	28	88	57	8		
2. จัดทำเอกสารแผ่นพับ เกี่ยวกับพิษภัยและการป้อง กันสาร-แอมเฟตามีนไว้ อย่างพอเพียงเพื่อประชา สัมพันธ์แจกครู นักเรียน และผู้ปกครอง						
โรงเรียนขยายโอกาสทาง การศึกษา	10	37	101	156	3	11.041*
โรงเรียนนาร่องโครงการ โรงเรียนสีขาว	3	7	66	105		

ตารางที่ 15 (ต่อ)

เรื่อง	ปฏิบัติ ทุกครั้ง	ปฏิบัติ บ่อยครั้ง	ปฏิบัติ นาน ๆ ครั้ง	ไม่เคย ปฏิบัติ	Df	χ^2
3. จัดทำป้ายประกาศ ป้าย นิเทศ เกี่ยวกับข่าวสาร พิษ ภัย และการป้องกันการใช้ สารแอมเฟตามีนตามปฏิบัติ งานของโรงเรียน						
โรงเรียนขยายโอกาสทาง การศึกษา	24	127	116	37	3	10.622*
โรงเรียนนาร่องโครงการ โรงเรียนสีขาว	16	50	92	23		
4. จัดหาหนังสือและเอกสาร ประกอบการค้นคว้าเกี่ยวกับ สารแอมเฟตามีนให้พอเพียง กับความต้องการและมี คุณภาพ						
โรงเรียนขยายโอกาสทาง การศึกษา	15	92	148	49	3	1.353
โรงเรียนนาร่องโครงการ โรงเรียนสีขาว	8	49	98	26		

ตาราง 15 (ต่อ)

เรื่อง	ปฏิบัติ ทุกครั้ง	ปฏิบัติ บ่อยครั้ง	ปฏิบัติ นาน ๆ ครั้ง	ไม่เคย ปฏิบัติ	df	χ^2
5. จัดหาวิทยากรทั้งภายใน และภายนอกโรงเรียนมาให้ ความรู้แก่ผู้เรียนเกี่ยวกับพิษ ภัยและการป้องกันการใช้ สารแอมเฟตามีนอย่างต่อเนื่อง						
โรงเรียนขยายโอกาสทาง การศึกษา	10	53	146	95	3	3.631
โรงเรียนนาร่องโครงการ						
โรงเรียนสีขาว	2	35	79	65		
6. จัดเสียงตามสายและให้ ความรู้หน้าเสาธงแก่นักเรียน เกี่ยวกับพิษภัยและการป้อง กันการใช้สารแอมเฟตามีน						
โรงเรียนขยายโอกาสทาง การศึกษา	22	120	115	47	3	2.766
โรงเรียนนาร่องโครงการ	10	61	76	34		
โรงเรียนสีขาว						

จากตาราง 15 เปรียบเทียบบทบาทในด้านการให้การศึกษาและเผยแพร่ความรู้ของครูในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษากับครูในโรงเรียนนาร่องโครงการโรงเรียนสีขาว พบว่าบทบาทในเรื่องจัดทำเอกสาร แผ่นพับ เกี่ยวกับพิษภัยและการป้องกันสารแอมเฟตามีนไว้อย่างพอเพียง เพื่อประชาสัมพันธ์แจกครู และผู้ปกครอง ครูในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษากับครูในโรงเรียนนาร่องโครงการโรงเรียนสีขาว มีการปฏิบัติแตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญ ทางสถิติที่ 0.5 โดยมีค่าสถิติไค-สแควร์ (χ^2) เท่ากับ 11.041 และการจัดทำป้ายประกาศ ป้ายนิเทศ เกี่ยวกับข่าวสาร พิษภัยและการ

ป้องกันการใช้สารแอมเฟตามีนตามปฏิทินการปฏิบัติงานโรงเรียน ครูในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษากับครูในโรงเรียนนาร่องโครงการโรงเรียนสีขาว มีการปฏิบัติแตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.5 โดยมีค่าสถิติไค-สแควร์ (χ^2) เท่ากับ 10.622

ส่วนเรื่องการสอนสอดแทรกความรู้และวิธีการป้องกันการใช้สารแอมเฟตามีนในการเรียนการสอนรายวิชาต่าง ๆ ครูในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษากับครูในโรงเรียนนาร่องโครงการโรงเรียนสีขาว มีการปฏิบัติไม่แตกต่างกันโดย มีค่าสถิติไค-สแควร์ (χ^2) เท่ากับ 2.664 การจัดหาหนังสือและเอกสารประกอบการค้นคว้าเกี่ยวกับสารแอมเฟตามีนให้พอเพียงกับความต้องการและมีคุณภาพ ครูในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษากับครูในโรงเรียนนาร่องโครงการโรงเรียนสีขาว มีการปฏิบัติ ไม่แตกต่างกัน โดยมีค่าสถิติไค-สแควร์ (χ^2) เท่ากับ 1.353 การจัดหาวิทยากรทั้งภายในและภายนอกโรงเรียนมาให้ความรู้แก่นักเรียนเกี่ยวกับพิษภัยและการป้องกันการใช้สารแอมเฟตามีนอย่างต่อเนื่อง ครูในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษากับครูในโรงเรียนนาร่องโครงการโรงเรียนสีขาว มีการปฏิบัติไม่แตกต่างกัน โดยมีค่าสถิติไค-สแควร์ (χ^2) เท่ากับ 3.631 และมีการจัดเสียงตามสายและให้ความรู้หน้าเสาธงแก่นักเรียน เกี่ยวกับพิษภัยและการป้องกันการใช้สารแอมเฟตามีน ครูในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษากับครูในโรงเรียนนาร่องโครงการโรงเรียนสีขาว มีการปฏิบัติไม่แตกต่างกัน โดยมีค่าสถิติไค-สแควร์ (χ^2) เท่ากับ 2.766

ตาราง 16 เปรียบเทียบบทบาทด้านการพัฒนาสภาพแวดล้อมและกิจกรรมทางเลือกของครูในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษากับครูในโรงเรียนนาร่องโครงการโรงเรียนสีขาว จังหวัดเชียงใหม่

เรื่อง	ปฏิบัติ ทุกครั้ง	ปฏิบัติ บ่อยครั้ง	ปฏิบัติ นาน ๆ ครั้ง	ไม่เคย ปฏิบัติ	df	χ^2
1. มีส่วนร่วมในการดำเนินงานของชมรมต่างๆ ที่จัดตั้งขึ้นในโรงเรียน (เช่น เป็นผู้นำชมรม, เป็นที่ปรึกษาชมรม เป็นต้น)						
โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา	26	91	118	69	3	0.604
โรงเรียนนาร่องโครงการโรงเรียนสีขาว	18	49	72	42		
2. จัดให้มีสถานที่และอุปกรณ์สำหรับเล่นกีฬาและออกกำลังกายของนักเรียนอย่างเพียงพอกับความต้องการและจำนวนนักเรียน						
โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา	72	153	57	22	3	5.850
โรงเรียนนาร่องโครงการโรงเรียนสีขาว	41	76	42	22		
3. ตรวจตราดูแลสถานที่ล่อแหลมที่เอื้อต่อการมั่วสุมในการเสพยาเสพติดของนักเรียน						
โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา	64	149	67	24	3	3.615
โรงเรียนนาร่องโครงการโรงเรียนสีขาว	36	76	50	19		

ตาราง 16 (ต่อ)

เรื่อง	ปฏิบัติ ทุกครั้ง	ปฏิบัติ บ่อยครั้ง	ปฏิบัติ นาน ๆ ครั้ง	ไม่เคย ปฏิบัติ	df	χ^2
4. สนับสนุนและส่งเสริมให้ นักเรียนเพื่อเป็นการเสริม รายได้และใช้เวลาว่างให้เป็น ประโยชน์						
โรงเรียนขยายโอกาสทาง การศึกษา	137	138	17	12	3	4.996
โรงเรียนนาร่องโครงการ โรงเรียนสีขาว	70	86	19	6		
5. จัดงานให้นักเรียนทำระหว่าง เรียนเพื่อเป็นการส่งเสริม รายได้และใช้เวลาว่างให้เป็น ประโยชน์						
โรงเรียนขยายโอกาสทาง การศึกษา	18	87	104	95	3	2.136
โรงเรียนนาร่องโครงการ โรงเรียนสีขาว	12	43	72	54		

จากตาราง 16 เปรียบเทียบบทบาทด้านการพัฒนาสภาพแวดล้อม และกิจกรรมทางเลือกของครูในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษากับครูในโรงเรียนนาร่องโครงการโรงเรียนสีขาว พบว่า บทบาทการมีส่วนร่วมในการดำเนินงานของชมรมต่าง ๆ ที่จัดตั้งขึ้นในโรงเรียน ครูในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษากับครูในโรงเรียนนาร่องโครงการโรงเรียนสีขาว มีการปฏิบัติไม่แตกต่างกัน โดยมีค่าสถิติไค-สแควร์ (χ^2) เท่ากับ 0.604 การจัดให้มีสถานที่และอุปกรณ์สำหรับเล่นกีฬาและออกกำลังกายของนักเรียนอย่างเพียงพอกับความต้องการและจำนวนนักเรียน ครูในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษากับครูในโรงเรียนนาร่องโครงการโรงเรียนสีขาว มีการปฏิบัติไม่แตกต่างกัน โดยมีค่าสถิติไค-

สแควร์ (χ^2) เท่ากับ 5.850 มีการตรวจตราดูแลสถานที่ล่อแหลมที่เอื้อต่อการมั่วสุมใน การเสพสาร
 เสพติดยของนักเรียน ครูในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษากับครูในโรงเรียนนาร่องโครงการโรงเรียน
 สีขาว มีการปฏิบัติไม่แตกต่างกัน โดยมีค่าสถิติไค-สแควร์ (χ^2) เท่ากับ 3.615 การสนับสนุน
 และส่งเสริมให้นักเรียนได้เล่นกีฬาและออกกำลังกายอยู่เสมอ ครูในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา
 กับครูในโรงเรียนนาร่องโครงการโรงเรียนสีขาว มีการปฏิบัติไม่แตกต่างกัน โดยมีค่าสถิติ ไค-
 สแควร์ (χ^2) เท่ากับ 4.996 และมีการจัดงานให้นักเรียนทำระหว่างเรียนเพื่อเป็นการเสริมรายได้และใช้
 เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ ครูในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษากับครูในโรงเรียนนาร่อง โครงการ
 โรงเรียนสีขาว มีการปฏิบัติไม่แตกต่างกันโดย มีค่าสถิติไค-สแควร์ (χ^2) เท่ากับ 2.136

ตารางที่ 17 เปรียบเทียบบทบาทด้านการพัฒนาการบริหารและการจัดการของครูในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษากับครูในโรงเรียนนาร่อง โครงการโรงเรียนสีขาว จังหวัดเชียงใหม่

เรื่อง	ปฏิบัติ ทุกครั้ง	ปฏิบัติ บ่อยครั้ง	ปฏิบัติ นาน ๆ ครั้ง	ไม่เคย ปฏิบัติ	df	χ^2
1. สํารวจข้อมูลการใช้สารเสพติด ของนักเรียนเพื่อใช้ในการวางแผน ดำเนินการป้องกันการให้ สารแอมเฟตามีนในโรงเรียน						
โรงเรียนขยายโอกาสทาง การศึกษา	24	99	119	62	3	1.583
โรงเรียนนาร่องโครงการ โรงเรียนสีขาว	12	59	65	45		
2. สํารวจข้อมูลด้านปัญหาและ ความต้องการของนักเรียน						
โรงเรียนขยายโอกาสทาง การศึกษา	30	117	105	52	3	0.126
โรงเรียนนาร่องโครงการ โรงเรียนสีขาว	18	67	65	31		
3. จัดแฟ้มข้อมูลและระเบียบ สะสมสำหรับพัฒนานักเรียน						
โรงเรียนขยายโอกาสทาง การศึกษา	51	105	88	60	3	3.670
โรงเรียนนาร่องโครงการ โรงเรียนสีขาว	21	63	64	33		

ตาราง 17 (ต่อ)

เรื่อง	ปฏิบัติ ทุกครั้ง	ปฏิบัติ บ่อยครั้ง	ปฏิบัติ นาน ๆ ครั้ง	ไม่เคย ปฏิบัติ	df	χ^2
4. ร่วมมือกับบุคคลและหน่วยงานต่าง ๆ ทั้งภายในและภายนอกโรงเรียนรวมถึงผู้ปกครอง และชุมชนในการป้องกันการใช้ สารแอมเฟตามีนในโรงเรียน	51	114	103	36	3	4.165
โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา	40	55	68	18		
โรงเรียนนาร่องโครงการโรงเรียนสีขาว						
5. นำผลการประเมินกิจกรรมต่าง ๆ มาพิจารณาประกอบการดำเนินงานป้องกันการใช้สารแอมเฟตามีนในโรงเรียน					3	0.815
โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา	23	97	130	54		
โรงเรียนนาร่องโครงการโรงเรียนสีขาว	10	60	77	34		
6. พบปะผู้ปกครองและออกเยี่ยมบ้านอย่างน้อยภาคเรียนละ 1 ครั้ง					3	8.078*
โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา	53	102	123	26		
โรงเรียนนาร่องโครงการโรงเรียนสีขาว	22	47	89	23		

จากตาราง 17 เปรียบเทียบบทบาทด้านการพัฒนาการบริหารและการจัดการของครูในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษากับครูในโรงเรียนนาร่องโครงการโรงเรียนสีขาว พบว่า การพบปะ ผู้ปกครองและออกเยี่ยมบ้านอย่างน้อยภาคเรียนละ 1 ครั้ง ครูในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษากับครูในโรงเรียนนาร่องโครงการโรงเรียนสีขาว มีการปฏิบัติแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ ที่ .05 โดยมีค่าสถิติไค-สแควร์ (χ^2) เท่ากับ 8.078

ส่วนบทบาทการสำรวจข้อมูลการใช้สารเสพติดของนักเรียนเพื่อใช้ในการวางแผนดำเนินการป้องกันการใช้สารแอมเฟตามีนในโรงเรียน ครูในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษากับครูในโรงเรียนนาร่องโครงการโรงเรียนสีขาว มีการปฏิบัติไม่แตกต่างกันโดยมีค่าสถิติไค-สแควร์ (χ^2) เท่ากับ 1.583 การสำรวจข้อมูลด้านปัญหาและความต้องการของนักเรียน ครูในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษากับครูในโรงเรียนนาร่องโครงการโรงเรียนสีขาว มีการปฏิบัติไม่แตกต่างกันโดย มีค่าสถิติ ไค-สแควร์ (χ^2) เท่ากับ 0.126 มีการจัดแฟ้มข้อมูลและระเบียบสะสมสำหรับพัฒนานักเรียน ครูใน โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษากับครูในโรงเรียนนาร่องโครงการโรงเรียนสีขาว มีการปฏิบัติ ไม่แตกต่างกันโดย มีค่าสถิติไค-สแควร์ (χ^2) เท่ากับ 3.670 การให้ความร่วมมือกับบุคคลและหน่วยงานต่างๆ ทั้งภายในและภายนอกโรงเรียนรวมถึงผู้ปกครอง และชุมชนในการป้องกันการใช้ สารแอมเฟตามีนในโรงเรียน ครูในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษากับครูในโรงเรียนนาร่องโครงการโรงเรียนสีขาว มีการปฏิบัติไม่แตกต่างกันโดย มีค่าสถิติไค-สแควร์ (χ^2) เท่ากับ 4.165 และบทบาท ในการนำผลการประเมินกิจกรรมต่าง ๆ มาพิจารณาประกอบการดำเนินงานป้องกันการใช้ สารแอมเฟตามีนในโรงเรียน ครูในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษากับครูในโรงเรียนนาร่องโครงการโรงเรียนสีขาว มีการปฏิบัติไม่แตกต่างกันโดย มีค่าสถิติไค-สแควร์ (χ^2) เท่ากับ 0.815

ตาราง 18 เปรียบเทียบบทบาทด้านการพัฒนาบุคลากร ของครูในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา กับครูในโรงเรียนนาร่องโครงการโรงเรียนสีขาว จังหวัดเชียงใหม่

เรื่อง	ปฏิบัติ ทุกครั้ง	ปฏิบัติ บ่อยครั้ง	ปฏิบัติ นาน ๆ ครั้ง	ไม่เคย ปฏิบัติ	df	χ^2
1. ช่วยแก้ไขปัญหา และให้คำปรึกษาแก่นักเรียนที่ติดสารเสพติดหรือมีแนวโน้มที่จะติดสารเสพติด						
โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา	46	105	97	56	3	2.153
โรงเรียนนาร่องโครงการ						
โรงเรียนสีขาว	27	52	62	40		
2. ให้ความร่วมมือกับครูในโรงเรียนโรงเรียนในการส่งนักเรียนที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนหรือสงสัยว่าจะใช้สารแอมเฟตามีนให้มาพบครูผู้รับผิดชอบ						
โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา	64	109	79	52	3	3.015
โรงเรียนนาร่องโครงการ	41	54	58	28		
โรงเรียนสีขาว						
3. เข้ารับการอบรมหรือสัมมนาเกี่ยวกับ การป้องกันการใช้สารเสพติดในโรงเรียน						
โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา	24	61	105	114	3	1.284
โรงเรียนนาร่องโครงการ	14	41	54	72		
โรงเรียนสีขาว						

ตาราง 18 (ต่อ)

เรื่อง	ปฏิบัติ ทุกครั้ง	ปฏิบัติ บ่อยครั้ง	ปฏิบัติ นาน ๆ ครั้ง	ไม่เคย ปฏิบัติ	df	χ^2
4. บันทึกและเก็บรายงานสถิติ นักเรียนที่ใช้สารเสพติด โดยเฉพาะสารแอมเฟตามีน ในโรงเรียนและเก็บเป็น ความลับ						
โรงเรียนขยายโอกาสทาง การศึกษา	21	57	88	138	3	4.126
โรงเรียนนาร่องโครงการ โรงเรียนสีขาว	6	40	46	89		
5. แสวงหาความรู้เกี่ยวกับ สารเสพติดจากสื่อต่าง ๆ เพื่อให้ข้อมูลทันเหตุการณ์						
โรงเรียนขยายโอกาสทาง การศึกษา	50	150	85	19	3	0.469
โรงเรียนนาร่องโครงการ โรงเรียนสีขาว	31	87	49	14		
6. ติดตามและประเมินผล นักเรียนที่ได้รับบริการให้คำ ปรึกษาหรือแก้ไขปัญหาการใช้ สารแอมเฟตามีนอย่าง ต่อเนื่อง						
โรงเรียนขยายโอกาสทาง การศึกษา	33	87	90	94	3	0.691
โรงเรียนนาร่องโครงการ โรงเรียนสีขาว	16	54	57	54		

จากตาราง 18 เปรียบเทียบบทบาทด้านการพัฒนาบุคลากรของครูในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษากับครูในโรงเรียนนาร่องโครงการโรงเรียนสีขาว พบว่า ในเรื่องช่วยแก้ไขปัญหาละให้ คำปรึกษาแก่นักเรียนที่ติดสารเสพติดหรือมีแนวโน้มที่จะติดสารเสพติด ครูในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษากับครูในโรงเรียนนาร่องโครงการโรงเรียนสีขาว มีการปฏิบัติไม่แตกต่างกันโดย มีค่าสถิติไค-สแควร์ (χ^2) เท่ากับ 2.153 ให้ความร่วมมือกับครูในโรงเรียนในการส่งนักเรียนที่มีพฤติกรรม เบี่ยงเบนหรือสงสัยว่าจะใช้สารแอมเฟตามีนให้มาพบครูผู้รับผิดชอบ ครูในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษากับครูในโรงเรียนนาร่องโครงการโรงเรียนสีขาว มีการปฏิบัติไม่แตกต่างกันโดย มีค่าสถิติ ไค-สแควร์ (χ^2) เท่ากับ 3.015 เข้ารับการอบรมหรือสัมมนาเกี่ยวกับการป้องกันการใช้สารเสพติดในโรงเรียน ครูในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษากับครูในโรงเรียนนาร่องโครงการโรงเรียนสีขาว มีการปฏิบัติไม่แตกต่างกัน โดยมีค่าสถิติไค-สแควร์ (χ^2) เท่ากับ 1.284 บันทึกและเก็บรายงานสถิตินักเรียนที่ใช้สารเสพติดโดยเฉพาะสารแอมเฟตามีนในโรงเรียนและเก็บเป็นความลับ ครูในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษากับครูในโรงเรียนนาร่องโครงการโรงเรียนสีขาว มีการปฏิบัติไม่แตกต่างกันโดยมีค่าสถิติไค-สแควร์ (χ^2) เท่ากับ 4.126 แสวงหาความรู้เกี่ยวกับสารเสพติดจากสื่อต่าง ๆ เพื่อให้มีข้อมูลทันเหตุการณ์ ครูในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษากับครูในโรงเรียนนาร่องโครงการโรงเรียนสีขาว มีการปฏิบัติไม่แตกต่างกันโดย มีค่าสถิติไค-สแควร์ (χ^2) เท่ากับ 0.469 และมีการติดตามและประเมินผลนักเรียนที่ได้รับบริการให้คำปรึกษา หรือแก้ไขปัญหาละให้สารแอมเฟตามีนอย่างต่อเนื่อง ครูในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษากับครูในโรงเรียนนาร่องโครงการโรงเรียนสีขาว มีการปฏิบัติไม่แตกต่างกันโดย มีค่าสถิติ ไค-สแควร์ (χ^2) เท่ากับ 0.691

ตาราง 19 เปรียบเทียบบทบาทด้านรณรงค์ป้องกันสารเสพติดของครูในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา กับครูในโรงเรียนนำร่องโครงการโรงเรียนสีขาว จังหวัดเชียงใหม่

เรื่อง	ปฏิบัติ ทุกครั้ง	ปฏิบัติ บ่อยครั้ง	ปฏิบัติ นาน ๆ ครั้ง	ไม่เคย ปฏิบัติ	df	χ^2
1. ร่วมกับชุมชนในการจัดกิจกรรมรณรงค์ต่อต้านสารแอมเฟตามีนในโอกาสพิเศษต่าง ๆ						
โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา	57	95	118	34	3	2.913
โรงเรียนนำร่องโครงการโรงเรียนสีขาว	32	49	84	16		
2. ผลิตสื่อการเรียนการสอนรวมทั้งเผยแพร่สื่อประเภทต่าง ๆ เพื่อการรณรงค์ที่ได้มาตรฐานและมีคุณภาพ						
โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา	19	89	137	59	3	1.899
โรงเรียนนำร่องโครงการโรงเรียนสีขาว	8	61	82	30		
3. จัดหาสื่อการเรียนการสอนโดยขอความร่วมมือจากแหล่งข้อมูลและสื่อต่าง ๆ						
โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา	21	108	132	43	3	1.878
โรงเรียนนำร่องโครงการโรงเรียนสีขาว	18	67	74	22		

ตาราง 19 (ต่อ)

เรื่อง	ปฏิบัติ ทุกครั้ง	ปฏิบัติ บ่อยครั้ง	ปฏิบัติ นาน ๆ ครั้ง	ไม่เคย ปฏิบัติ	df	χ^2
4. ส่งเสริมให้นักเรียนมีส่วนร่วม ในการจัดกิจกรรมต่อต้านการ ใช้สารแอมเฟตามีนทั้งในและ นอกสถานศึกษา						
โรงเรียนขยายโอกาสทาง การศึกษา	52	110	112	30	3	3.036
โรงเรียนนาร่องโครงการ โรงเรียนสีขาว	30	68	73	10		
5. ปลุกฝังให้นักเรียนมีทักษะ ชีวิตในการป้องกันการใช้ สารแอมเฟตามีน						
โรงเรียนขยายโอกาสทาง การศึกษา	64	151	71	18	3	3.811
โรงเรียนนาร่องโครงการ โรงเรียนสีขาว	37	102	37	5		
6. ส่งเสริมและสนับสนุน กิจกรรมที่มุ่งเน้นการสร้าง ภูมิคุ้มกันการใช้สาร แอมเฟตามีนแก่นักเรียนตาม โครงการต่าง ๆ เช่น โครง การเพื่อนช่วยเพื่อน เป็นต้น						
โรงเรียนขยายโอกาสทาง การศึกษา	52	129	94	29	3	5.174
โรงเรียนนาร่องโครงการ โรงเรียนสีขาว	24	87	61	9		

จากตาราง 19 เปรียบเทียบบทบาทด้านรณรงค์ป้องกันสารเสพติดของครูในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษากับครูในโรงเรียนนาร่องโครงการโรงเรียนสีขาว พบว่า ในเรื่องให้ความร่วมมือกับชุมชนในการจัดกิจกรรมรณรงค์ต่อต้านสารแอมเฟตามีนในโอกาสพิเศษต่าง ๆ ครูในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษากับครูในโรงเรียนนาร่องโครงการโรงเรียนสีขาว มีการปฏิบัติไม่แตกต่างกันโดยมีค่าสถิติไค-สแควร์ (χ^2) เท่ากับ 2.913 การผลิตสื่อการเรียนการสอนรวมทั้งเผยแพร่สื่อประเภทต่าง ๆ เพื่อรณรงค์ที่ได้มาตรฐานและมีคุณภาพ ครูในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษากับครูในโรงเรียนนาร่องโครงการโรงเรียนสีขาว มีการปฏิบัติไม่แตกต่างกันโดยมีค่าสถิติไค-สแควร์ (χ^2) เท่ากับ 1.899 การจัดการหาสื่อการเรียนการสอนโดยขอความร่วมมือจากแหล่งข้อมูลและสื่อต่าง ๆ ครูในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษากับครูในโรงเรียนนาร่องโครงการโรงเรียนสีขาว มีการปฏิบัติไม่แตกต่างกันโดยมีค่าสถิติไค-สแควร์ (χ^2) เท่ากับ 1.878 เรื่องส่งเสริมให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมต่อต้านการใช้สารแอมเฟตามีนทั้งในและนอกสถานศึกษา ครูในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษากับครูในโรงเรียนนาร่องโครงการโรงเรียนสีขาว มีการปฏิบัติไม่แตกต่างกันโดยมีค่าสถิติไค-สแควร์ (χ^2) เท่ากับ 3.036 การปลูกฝังให้นักเรียนมีทักษะชีวิตในการป้องกันการใช้สารแอมเฟตามีน ครูในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษากับครูในโรงเรียนนาร่องโครงการโรงเรียนสีขาว มีการปฏิบัติไม่แตกต่างกันโดยมีค่าสถิติไค-สแควร์ (χ^2) เท่ากับ 3.811 และในเรื่องส่งเสริมและสนับสนุนกิจกรรมที่มุ่งเน้นการสร้างภูมิคุ้มกันการใช้สารแอมเฟตามีนแก่นักเรียนตามโครงการต่าง ๆ ครูในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษากับครูในโรงเรียนนาร่องโครงการโรงเรียนสีขาว มีการปฏิบัติไม่แตกต่างกันโดยมีค่าสถิติไค-สแควร์ (χ^2) เท่ากับ 5.174

ตอนที่ 4 ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ครู

ผู้วิจัยได้ทำการสัมภาษณ์ครูจำนวน 12 คน ซึ่งเป็นครูจากโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา จังหวัดเชียงใหม่ 8 คน และเป็นครูจากโรงเรียนนาร่องโครงการโรงเรียนสีขาวจังหวัดเชียงใหม่ 4 คน ในเรื่องของบทบาทของครูในการป้องกันการใช้สารแอมเฟตามีนพบว่า

1. ครูทุกคนทราบถึงนโยบายการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในกลุ่มเยาวชนในสถานศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ.2540 – 2544 ซึ่งมี 5 คือ แผนการให้การศึกษาและเผยแพร่ความรู้ แผนพัฒนาสภาพแวดล้อมและกิจกรรมทางการเลือก แผนการบริหารและการจัดการ แผนการพัฒนาบุคลากรและแผนการรณรงค์ป้องกันยาเสพติด แต่มีครูในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาจำนวน 1 คน (ซึ่งเป็นครูแนะแนว) ที่ได้เข้ารับการอบรมการใช้แผนการป้องกันยาเสพติด ซึ่งทางจังหวัดได้จัดขึ้น ส่วนครูคนอื่นๆ ไม่ทราบว่ามีการจัดการอบรมและคิดว่าทางผู้บริหารไม่ได้จัดส่งให้ไปอบรม

2. บทบาทของครูในด้านให้การศึกษาและเผยแพร่ความรู้พบว่า ครูทั้ง 12 คน มีการสอดแทรกความรู้และวิธีการป้องกันการใช้สารแอมเฟตามีนในการเรียนการสอนวิชาต่าง ๆ เช่น วิชาสุขศึกษา ก็จะสอนและชี้ให้เห็นถึงโทษของยาเสพติด ชนิดของยาเสพติด วิชาพลศึกษาจะเน้นเรื่องการออกกำลังกาย เพื่อป้องกันยาเสพติด มีการแบ่งกลุ่มการทำรายงานเรื่องยาเสพติดโดยให้นักเรียนค้นคว้าเอารายงานหน้าห้อง ครูบางคนก็จะมีมอบหมายงานให้นักเรียนเล่าข่าว หน้าห้องเกี่ยวกับเรื่องยาเสพติดและให้ทุกคนช่วยกันเสนอความคิดเห็นเมื่อนักเรียนเล่าข่าวจบ โดยมีครูเป็นผู้สรุป มีการแบ่งกลุ่มให้นักเรียนทำบอร์ดหรือหาข่าวเกี่ยวกับยาเสพติดมาติดไว้ที่บอร์ด หน้าห้องเรียน โดยครูให้ความคิดเห็นไว้ว่าการให้งานหรือมอบหมายงานแก่นักเรียนจะให้ประโยชน์ กับตัวนักเรียนมากกว่าการที่ครูเป็นฝ่ายให้ข้อมูลหรือเป็นฝ่ายป้อนให้นักเรียนแต่ฝ่ายเดียวเพราะ นักเรียนจะมีการค้นคว้า ได้อ่าน ได้แสดงความคิดเห็น และได้ตระหนักถึงพิษภัยของ ยาเสพติด และเป็นการให้ทรัพยากรบุคคลให้เกิดประโยชน์อีกด้วย ส่วนการจัดทำเอกสารหรือแผ่นพับ ตลอดจน การจัดหาวิทยากรทั้งภายในและภายนอกมาให้ความรู้แก่นักเรียนเกี่ยวกับพิษภัยและการป้องกัน การใช้สารแอมเฟตามีน ครูบอกว่าแทบจะไม่ได้ปฏิบัติเลย เพราะไม่มีงบประมาณในการจัดทำเอกสาร หรืองบประมาณในการเชิญวิทยากรให้ความรู้ วิทยากรที่เคยมาให้ความรู้ เช่น ศึกษาพิเศษจังหวัดที่ได้มาตรวจเยี่ยมและติดตามดูความก้าวหน้าเรื่องนโยบายการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ในกลุ่มเยาวชนในสถานศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการโดยให้หลักปฏิบัติกับครูในสถานศึกษาเพื่อป้องกันปัญหายาเสพติด

3. บทบาทด้านการพัฒนาสภาพแวดล้อมและกิจกรรมทางเลือก ครูบอกว่าทุกโรงเรียนจะมีสนามกีฬาให้เด็กได้เล่นกีฬาตามที่ถนัด เช่น ฟุตบอล แฮนด์บอล แต่บางครั้งอุปกรณ์ในการเล่น เช่น ลูกฟุตบอล ตะกร้าแฮนด์บอล มีสภาพเก่าหรือขาด ของบประมาณไปทางจังหวัดบางครั้งไม่ได้ ครูจึง มีการเรียไรเงินนักเรียนช่วยกันซื้อ บางครั้งก็มีผู้ปกครองนักเรียนซื้อมาบริจาคเพื่อให้นักเรียนได้เล่นและออกกำลังกายกัน ในแต่ละปีโรงเรียนจะมีการจัดการแข่งขันกีฬาสีเป็นการแข่งขันกีฬาภายใน โรงเรียนเพื่อสนับสนุนให้นักเรียนได้มีโอกาส ฝึกซ้อมและเลือกเล่นกีฬาที่ถนัด รวมถึงเป็นการกระชับสัมพันธ์ระหว่างบ้านกับโรงเรียน เพราะทางโรงเรียนจะเชิญผู้ปกครองร่วมการแข่งขัน ร่วมเชียร์และให้กำลังใจแก่นักเรียนซึ่งเป็นบุตรหลานของตน

ครูในโรงเรียนนำร่องโครงการโรงเรียนสีขาวในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาจังหวัดเชียงใหม่ท่านหนึ่งเล่าให้ฟังว่า ชาวบ้านบริเวณรอบๆ โรงเรียนได้รวมตัวกันจัดตั้งเป็นหมู่บ้านปลอดสารเสพติด โดยให้กำนันและผู้ใหญ่บ้านเป็นผู้นำกลุ่มและมีครูในโรงเรียนเป็นที่ปรึกษาของกลุ่ม ช่วยกันสอดส่องดูแลภายในหมู่บ้าน ไม่ให้มีการซื้อ - ขาย และเสพสารเสพติดโดยเฉพาะสารแอมเฟตามีน ซึ่งกำลังแพร่ระบาดเข้าไปในหมู่บ้าน ส่วนในโรงเรียน ผู้บริหารจะมีการจัดเวรให้ครูเป็นผู้คอยดูแลในแต่ละวัน ครูบอกว่าสถานที่ที่นักเรียนชอบไปมั่วสุมเพื่อสูบบุหรี่ หรือเสพสารแอมเฟตามีนก็จะเป็นห้องน้ำนักเรียนชาย บริเวณหลังโรงเรียนหรือที่ลับตาครูและครูเคยเห็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ใช้สารแอมเฟตามีนในห้องน้ำจึงนำส่งไปให้ครูแนะแนว เพื่อหาข้อมูลให้คำปรึกษา และหาแนวทางแก้ไขต่อไป

4. บทบาทด้านการพัฒนาการบริหารและการจัดการ ครูทุกคนบอกว่าทางโรงเรียนจะมีแฟ้มข้อมูลและระเบียบสะสมนักเรียน โดยข้อมูลจะประกอบด้วย น้ำหนัก ส่วนสูง ชื่อผู้ปกครอง ปัญหาของนักเรียน สุขภาพของนักเรียน และการเปลี่ยนแปลงในรอบ 1 ปี ส่วนข้อมูลการใช้ยาเสพติดของนักเรียนของนักเรียน ครูบอกว่าไม่ได้มีการสำรวจโดยตรง การเก็บข้อมูลจะได้จากครูมาแจ้งหรือนักเรียนด้วยกันมาแจ้งครูแนะแนวก็จะมีเก็บข้อมูล รวบรวมไว้และแจ้งให้ทางผู้ปกครองทราบ ครูในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาคนหนึ่งได้แสดงความคิดเห็นไว้ว่า ในการรวบรวมข้อมูลควรถามถึงแหล่งที่มาของสารแอมเฟตามีน บางครั้งเด็กได้รับสารแอมเฟตามีนจากผู้ปกครองและญาติพี่น้อง ครูจึงควรหลีกเลี่ยงที่จะแจ้งข้อมูลให้ผู้ปกครอง ควรแจ้งไปยังสถานีตำรวจ และเพื่อป้องกันตัวครูเองให้ไว้วิธีเขียนเบาะแสแล้วส่งในกล่องที่รับแจ้งเบาะแสะจากกรมตำรวจ ส่วนตัวนักเรียนที่มีการใช้สารแอมเฟตามีนครูจะมีการดูแลอย่างใกล้ชิด กวดขันเรื่องการเรียน และให้คำแนะนำเกี่ยวกับพิษภัยของการใช้สารแอมเฟ

ตามีน รวมถึงกระตุ้นให้นักเรียนได้ออกกำลังกายกับเพื่อนหลังเลิกเรียนอย่างสม่ำเสมอ และขอความร่วมมือกับชุมชนที่นักเรียนอาศัยอยู่ช่วยกันสอดส่องดูแล ซึ่งทั้งหมดนี้จะต้องอาศัยหลายฝ่ายร่วมมือกัน ครูในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาและครูในโรงเรียนนาร่อง โครงการโรงเรียนสีขาวในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา จังหวัดเชียงใหม่ 2 คน บอกว่า บางครั้งทางโรงเรียนขอความร่วมมือไปยังผู้ปกครอง ก็ไม่ได้รับความร่วมมือ ทางผู้ปกครองผลักรถให้ โรงเรียนเป็นผู้รับผิดชอบนักเรียนแต่เพียงฝ่ายเดียว อ้างว่าไม่มีเวลา ต้องทำงาน และถือว่าเป็นหน้าที่ของครูต้องดูแล แท้จริงแล้วครูดูแลได้แต่เพียงภายในโรงเรียน ส่วนภายนอกโรงเรียนผู้ปกครองและ ชุมชนควรช่วยกันดูแลเพื่อที่จะให้นักเรียนปลอดภัยจากการใช้สารแอมเฟตามีน

5. บทบาทด้านการพัฒนาบุคลากร ครูในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาและครูในโรงเรียนนาร่องโครงการโรงเรียนสีขาวในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา มีความเห็นไม่แตกต่างกันว่า ผู้บริหารควรจะมีนโยบายที่ชัดเจนในการป้องกันการใช้สารแอมเฟตามีน และมีการวางตัวครูผู้รับผิดชอบอย่างแท้จริงและผู้บริหารควรมีการผลัดเปลี่ยนหมุนเวียนให้ครูทุก ๆ คนมีโอกาสได้เข้ารับการอบรมหรือเข้ารับการสัมมนาอย่างทั่วถึงกันเพื่อเป็นการเพิ่มพูนความรู้และเป็นการวางแผนนโยบายที่ถูกต้องในการนำมาปฏิบัติในโรงเรียน เพราะปัจจุบันนี้ปัญหาสารแอมเฟตามีนได้แพร่ระบาดเข้าไปยังสถานศึกษาอย่างไม่หยุดยั้ง ครูควรมีความรู้จริงในการปฏิบัติเพื่อป้องกันและแก้ไขการใช้สารแอมเฟตามีนในสถานศึกษาจะเกิดประสิทธิผลต่อไป

6. บทบาทด้านการรณรงค์ป้องกันสารเสพติด ครูทุกคนบอกว่า โรงเรียนได้นำทักษะชีวิตในการป้องกันการใช้สารแอมเฟตามีนมาใช้ แต่ครูหลายคนบอกว่ายังไม่เข้าใจเรื่องทักษะชีวิต ดีพอ เพราะยังไม่ได้เข้ารับการอบรมหรือเข้ารับการสัมมนา มีแต่คู่มือและหนังสือเกี่ยวกับเรื่องนี้ ซึ่งครูต้องศึกษาเองทำให้ขาดประสบการณ์และความเข้าใจจึงไม่ได้นำไปใช้กับนักเรียนอย่างจริงจัง ส่วนการผลิตสื่อการเรียนการสอน ครูบอกว่าได้ทำเป็นบางเรื่อง เพราะว่าบางเรื่องอาจจะต้องลงทุนผลิตสื่อซึ่งต้องใช้งบประมาณมาก และตัวครูเองก็ไม่มีงบประมาณ จึงทำได้แต่ผลิตสื่อที่ใช้อุปกรณ์ ไม่มากนัก เช่น กระดาษแข็งมาตัดเป็นรูปต่างๆ หรือบางครั้งก็ตัดกระดาษหนังสือพิมพ์มาแปะ บนกระดาษแข็งก็สามารถสื่อความหมายได้ หรือบางครั้งก็อาจจะใช้ความสนิทสนมส่วนตัวขอ แผ่นพับ หรือโปสเตอร์จากสถานที่ราชการต่างๆ เพื่อนำมาใช้ในกาสอน รวมถึง นำมาแจกให้นักเรียนนำติดตัวไปอ่านได้

7. ปัญหาและอุปสรรคในการป้องกันการใช้สารแอมเฟตามีนของครูในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา จังหวัดเชียงใหม่ พบว่าส่วนใหญ่จะขาดแคลนงบประมาณในการจัดซื้ออุปกรณ์การกีฬา ขาดแคลนงบประมาณในการผลิตสื่อการเรียนการสอน รวมถึงขาดแคลนงบประมาณในการจัดส่งครูทุกคนในโรงเรียนเข้ารับการอบรมเรื่องการป้องกันการใช้สารแอมเฟตามีน และส่วนใหญ่ครูจะไม่ได้ได้รับความร่วมมือจากผู้ปกครอง เมื่อขอความร่วมมือไปยังผู้ปกครอง เพราะผู้ปกครองอ้างว่า ต้องทำงานหาเลี้ยงชีพ ไม่มีเวลาดูแลบุตรหลานมากนัก ครูจำนวนไม่น้อยที่เกรงกลัวอิทธิพลของผู้ค้าสารแอมเฟตามีน เคยมีบางโรงเรียนได้รับจดหมายข่มขู่ไม่ให้ครูเข้าไปยุ่งเกี่ยวหรือบอกเบาะแสแก่ตำรวจเรื่องข้อมูลการค้าขายสารแอมเฟตามีน จึงทำให้ครูไม่กล้าติดตามค้นหาแหล่งที่นักเรียนนำมาขาย อีกทั้งบางหมู่บ้านชาวบ้านก็เพิกเฉยไม่สนใจหรือตื่นตัวในการป้องกันการใช้สารแอมเฟตามีนเพราะมัวแต่ทำงานหารายได้มาเลี้ยงครอบครัวและถือว่าไม่ใช่หน้าที่ อีกทั้งยังเกรงกลัวอิทธิพลของผู้ค้าสารแอมเฟตามีน จึงทำให้ไม่มีการดำเนินการอะไรที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันและแก้ไขการใช้สารแอมเฟตามีน

8. แนวทางแก้ไขปัญหา ครูได้เสนอแนวทางแก้ไขปัญหานี้ไว้ดังนี้คือ ทุกฝ่าย ทั้งภาครัฐและเอกชนควรร่วมมือกันช่วยแก้ไขปัญหายาคิดว่าปัญหานี้ครูหรือทางโรงเรียนควรเป็นผู้แก้ไขปัญหาคือฝ่ายเดียว ทุกฝ่ายควรช่วยกัน ผู้ปกครองควรให้ความรัก ความเข้าใจ และให้เวลากับบุตรหลาน ชุมชนควรช่วยกันสอดส่องดูแลเป็นหูเป็นตาแทนเจ้าหน้าที่ตำรวจ เมื่อรู้เบาะแสควรแจ้งตำรวจ ครูควรให้ความรู้แนวทางปฏิบัติที่ถูกต้องของนักเรียน รวมถึงให้ความรัก ให้คำแนะนำที่ดี เพื่อป้องกันการใช้สารแอมเฟตามีน และตำรวจควรช่วยเร่งปราบปรามจับกุมผู้ค้าและผู้เสพสารแอมเฟตามีน เพื่อให้ปัญหาสารแอมเฟตามีนจะได้ลดลงหรือไม่เกิดขึ้นในชุมชนต่อไป

ตอนที่ 5 ข้อมูลจากการสัมภาษณ์นักเรียน

ผู้วิจัยได้ทำการสัมภาษณ์นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 7 คน นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 3 คน และนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 6 คน ซึ่งพบว่า เป็นนักเรียนที่ไม่เคยใช้สารแอมเฟตามีน 14 คน นักเรียนที่เคยใช้สารแอมเฟตามีน 2 คน เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 1 คน และเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 1 คน โดยนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เริ่มใช้โดยมีนักเรียนรุ่นพี่ที่อยู่ข้างบ้านบังคับให้ทดลองใช้ ถ้าไม่ใช้จะถูกลงโทษเตะ ต่อย และไม่ใหรรวมกลุ่มเล่นด้วย ซึ่งทานไป 1 เม็ด ก็ไม่รู้สึกละไร หลังจากนั้นนักเรียนรุ่นพี่ที่อยู่ข้างบ้านก็บังคับให้เอาไปขายในห้องเรียน โดยขายเม็ดละ 100 บาท ซึ่งตนจะได้ส่วนแบ่งเม็ดละ 20 บาท แต่ส่วนใหญ่จะขายไม่ได้เพราะว่ามีราคาแพง ผู้ปกครองมักจะให้เงินลูกมาโรงเรียนวันละประมาณ 50 – 70 บาท และครูประจำชั้นทราบจึงคาดโทษว่าจะให้ออกจากโรงเรียนจึงเลิกใช้และเลิกขาย ส่วนนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เริ่มใช้เพราะอยากทดลองว่าใช้แล้วจะเป็นอย่างไรโดยใช้วิธีบิดยาใส่ในกระดาด พรอยด์ซึ่งทำเป็นรูปช้อนและใช้ไฟแช็คเผาจนกระดาดพรอยด์ หลังจากนั้นก็สูดเอาควันเข้าไป รู้สึกมึนงง แต่ก็คึกคัก สนุกสนาน ซึ่งจะใช้เวลาไปเที่ยวกลางคืนกับเพื่อน และเพื่อนเป็นคนหายามาให้ตอนหลังก็เลิกเพราะรู้แล้วว่าใช้แล้วเป็นอย่างไร และกลัวตำรวจจับได้ กลัวพ่อ – แม่ จะเสียใจที่รู้ว่าใช้สารแอมเฟตามีน

สำหรับการสัมภาษณ์ในประเด็นของบทบาทของครูในการป้องกันการใช้สารแอมเฟตามีนพบว่า นักเรียนส่วนใหญ่เห็นว่าครูมีบทบาทด้านการศึกษาและเผยแพร่ความรู้มากที่สุด เพราะหน้าที่ครูโดยตรงคือ การให้ความรู้และครูทุกคนให้ความรู้เรื่องการป้องกันการใช้สารแอมเฟตามีน โดย สอดแทรกเข้าไปในเนื้อหาวิชาที่สอน บางครั้งครูจะให้ทำรายงานทั้งทำส่งและรายงานหน้าชั้นเรียนและในโอกาสพิเศษต่างๆ เช่น วันเด็ก วันต่อต้านยาเสพติด และทุกเช้าครูเวรจะผลัดเปลี่ยนกันมานะนำตักเตือนนักเรียนเกี่ยวกับโทษของสารเสพติด ส่วนการจัดสถานที่ให้นักเรียนได้เล่นกีฬาและออกกำลังกายนั้น นักเรียนบางคนบอกว่า ที่โรงเรียนมีสนามฟุตบอลให้เล่น แต่ไม่มีสนามเล่นบาสเกตบอล หรือบางครั้งอุปกรณ์ก็ชำรุด เช่น ฟุตบอลขาด ไม้เบดมินตันชำรุด ลูกขนไก่ใช้ไม่ได้ เป็นต้น นักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 บอกว่า ตนและเพื่อนใช้เวลาว่างในการเข้าห้องสมุด แต่ห้องสมุดในโรงเรียนก็มีแต่หนังสือเก่าๆ ข้อมูลบางอย่างก็เก่าไปด้วย หนังสือมีน้อย บางครั้งเวลาครูมอบหมายงานให้ค้นคว้าก็ต้องไปหาที่ห้องสมุดอื่น ก่อให้เกิดความไม่สะดวก หนังสือเกี่ยวกับยาเสพติด โดยเฉพาะสารแอมเฟตามีนจะมีของกรมวิชาการที่ทางจังหวัดจัดมาให้ คิดว่าพอเพียงสำหรับการค้นคว้าและอ่านประกอบการเรียน

สำหรับบทบาทด้านอื่นๆ นักเรียนบอกว่ามีน้อย เช่น การพบปะกับผู้ปกครอง ในปีการศึกษาหนึ่งจะมีการขอพบผู้ปกครองประมาณ 2 ครั้ง คือ ตอนเปิดภาคเรียน เพื่อที่จะทำความรู้จักและทำความเข้าใจกับผู้ปกครองถึงการเรียนการสอนและขอความร่วมมือกับผู้ปกครองในการช่วยกันดูแลนักเรียนไม่ให้สร้างปัญหาทั้งในและนอกโรงเรียน และจะพบปะผู้ปกครองอีกครั้งตอนจะปิดภาคเรียนเพื่อให้ผู้ปกครองมารับผลการเรียนพร้อมรับฟังข้อเสนอแนะเพื่อให้นักเรียนได้ปรับปรุงในปีการศึกษาต่อไป แต่ผู้ปกครองของนักเรียน (10 คน ใน 16 คน) ที่มาให้สัมภาษณ์นี้ส่วนใหญ่จะเป็นปู่, ย่า หรือตา ยาย ของนักเรียน เพราะพ่อ – แม่ มักจะไปทำงานต่างจังหวัด หรือไม่ก็ไม่มีเวลาจะมาประชุม ผู้ปกครอง และปู่, ย่า หรือตา, ยาย ก็ไม่ค่อยรู้เรื่อง โรงเรียนขอให้มาก็มา บางครั้งคุยกับครูไม่รู้เรื่อง พอกลับถึงบ้าน ถ้าพ่อ – แม่ ถามก็เล่ารายละเอียดไม่ได้ แต่ส่วนใหญ่พ่อกับแม่ก็จะไม่ถาม และครูไม่เคยไปเยี่ยมบ้านของนักเรียนเลย

ผู้วิจัยได้ทำการสัมภาษณ์นักเรียนเกี่ยวกับความหวังในตัวครูเรื่องการป้องกันการใช้ สารแอมเฟตามีนของนักเรียนในโรงเรียน นักเรียนได้ให้ข้อมูลไว้ดังนี้

1. อยากให้ครูเป็นตัวอย่างที่ดี ไม่ดื่มเหล้า หรือสูบบุหรี่เวลาสอนนักเรียน
2. อยากให้ครูเอาใจใส่ ให้ความรักกับนักเรียน เปรียบเหมือนพ่อแม่คนที่ 2
3. อยากให้ครูคอยกวดขันเรื่องยาเสพติด เน้นเรื่องโทษและพิษภัยของยาเสพติด และมีการติดบอร์ด จัดนิทรรศการเรื่องยาเสพติดบ่อยๆ
4. อยากให้ครูหาอุปกรณ์การเล่นกีฬามาให้เล่น ที่อยู่ในสภาพดี ไม่ชำรุด
5. อยากให้โรงเรียนมีหนังสือโดยเฉพาะเรื่องยาเสพติดให้นักเรียนได้อ่านกันโดยหนังสืออยู่ในสภาพดี และเป็นหนังสือใหม่
6. เวลาสอนเรื่องยาเสพติด น่าจะมีสื่อการสอน เช่น การดูวีดิทัศน์ มีรูปภาพประกอบ เพื่อให้ให้นักเรียนไม่เบื่อและซ้ำซาก
7. อยากให้ครูไปเยี่ยมบ้านบ้าง
8. อยากให้โรงเรียนจัดไปทัศนศึกษาหรือดูงานเกี่ยวกับยาเสพติดนอกสถานที่
9. อยากให้ครูให้ความรู้แก่ผู้ปกครองและชาวบ้านในเรื่องยาเสพติดและสารแอมเฟตามีน เพื่อที่ชาวบ้านจะได้มีความรู้และหวาดกลัวในพิษภัยของยาเสพติด เป็นการป้องกันการใช้สารเสพติดได้อีกทางหนึ่ง